Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 293
Vineri 15 februarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

CINSTIREA viforosului an 1907

În întreaga țară se fac intense pregătiri pentru organizarea aniversării a 50 de ani de la marile lupte ale țăranilor ce s-au răsculat în 1907. Comisiile regionale, constituite săptămîna trecută la Suceava, Bacău, Galați, București și în alte regiuni, au și început să strîngă mărturii ale masacrului dezlănțuit de moșierimea exploatatoare împotriva pălmașilor, care au plătit cu viața cutezanța de a fi cerut pentru ei și copiii lor flămînzi pîine, dreptul la viață.

În regiunea Pitești va fi deschisă în curînd o expoziție comemorativă care va cuprinde acte originale, fotocopii, ziare ale vremii etc., toate vorbind despre cruzimea cu care boierii — stăpînii de pe atunci ai cîmpiilor țării — au zvîrlit cu plumbi reci, mușcători, în plugarii din fostele județe Olt, Argeș, Vîlcea și Muscel, răsculați pentru a-și face dreptate.

În comuna Pădureți, gospodăria agricolă colectivă „Răscoala 1907" pregătește un festival artistic ce va fi precedat de cuvîntul unor participanți la răscoalele de atunci. În alte comune ale regiunii va fi prezentat montajul literar-muzical cu tema „Viața țăranului în trecut și azi".

În regiunea Galați, numeroși participanți la răscoalele țărănești, printre care țăranii muncitori Trifan Andrei din Drăgușeni, Ciobanu Enache din Brănești etc., vor vorbi în cadrul adunărilor comunale despre lupta plugarilor din 1907 pentru pămînt și o viață mai bună.

Broșura „Ne povestesc participanții din regiunea Suceava la răscoalele din 1907" va înmănunchia amintirile țăranilor luptători din acel viforos an. Și în această regiune vor fi puse plăci comemorative în satele care au luat parte la lupte și pe locurile unde au fost asasinați țăranii muncitori participanți la răscoală.

Răscoala din 1907, acest episod tragic din istoria luptelor poporului nostru, a inspirat mai mulți artiști plastici care au creat opere deosebit de valoroase. Unele dintre ele, cum ar fi, de pildă, cunoscuta pictură a lui Octav Băncilă „1907", sau picturile lui Iser, care reprezintă pe autorii acestei crunte represiuni, vor fi prezentate publicului în expoziția de artă plastică ce se va organiza în Capitală.

În numeroase comune din cuprinsul patriei se fac pregătiri intense la căminele culturale pentru aniversarea istoricelor evenimente din 1907.

INSTANTANEE

Ne-au sosit prieteni

Delegația bulgară fotografiată în Gara de Nord la coborîrea din tren.

Sună telefonul... Răspunde un coleg. „Cum? Oaspeți din Bulgaria? Peste 25 de minute în Gara de Nord?" Trebuie să plec. Astăzi sînt, ca să zic așa, reporter de servici. De ar veni mai repede troleibuzul... De nu ar sta pe la stopuri... M-am temut degeaba. Troleibuzul a venit imediat. Cînd am intrat pe peron crainicul gării anunța: „Peste 2 minute intră în gară, pe linia întîia, acceleratul de Sofia". Am ajuns la timp. Sînt un reporter norocos.

...Oaspeții coboară din tren. Sînt 36 cu toții. 31 sînt președinți de cooperative agricole de producție. Mulți dintre ei vorbesc corect romînește. Nu-i poți deosebi de ceilalți călători nici după vorbă și nici după port. Conducătorul delegației, tov. Ivan Stuilov, a fost și el președinte de cooperativă. Astăzi are muncă de răspundere în Ministerul Agriculturii. Este inspector cu organizarea cooperativelor agricole de producție și a gospodăriilor agricole colective.

...Tovarășul Stuilov este un om comunicativ. Răspunde cu plăcere la întrebările ce i se pun. Aflu de la el că agricultura Bulgariei este cooperativizată în proporție de 80 la sută. În regiunile Sofia și Blagoevgrad, cooperativizarea agriculturii se apropie de sfîrșit. Succesele prietenilor noștri ne bucură.

...Președintele unei cooperative de producție de prin părțile Varnei duce cu grijă, învelit în hîrtie albă, ceva ce pare a fi un tablou.

— Un tablou? întreb.

— Da, al lui Gheorghi Dimitrov. E pentru colectiviștii din Ceacu.

Gospodăria agricolă colectivă din Ceacu poartă numele lui Gheorghi Dimitrov, neuitat fiu al poporului frate bulgar, unul dintre cei mai de seamă conducători pe care i-a avut mișcarea muncitorească internațională.

...În holul hotelului „Muntenia", unde sînt găzduiți oaspeții, stau de vorbă cu Lepădat Milanov. Este președintele cooperativei agricole de producție cu rentă din satul „Maloirul Zunov", regiunea Vidin. Cooperativa s-a înființat în anul 1950. În cooperativă au intrat toate cele 250 de familii din sat. În cît timp credeți? Într-o singură zi... în ziua înființării.

...Cooperativa noastră e mică. Stăpînește 12.000 de decari. La voi (ce mult mi-a plăcut acest prietenesc „voi") 12.000 de decari înseamnă 120 de ha. Cooperativa e mică dar cunoscută pînă departe.

— Cît de departe?

— Pînă în Cehia și Ghermania!! Trimitem acolo lăzi cu struguri de masă. Pe lăzi stă scris: „Catiușa" — numele cooperativei noastre.

M. CALIANU

ANGAJAMENTE din raionul BRĂILA

● După ce au citit apelul colectiviștilor din Făcăeni, membrii gospodăriei agricole colective „Gheorghe Doja" din comuna Traian, raionul Brăila, au discutat pe îndelete posibilitățile sporirii producției de porumb în gospodăria lor și au hotărît să mărească suprafața destinată acestei culturi de la 150 ha la 170 ha și să asigure o producție medie de cel puțin 2.500 kg. boabe la ha. Ei vor schimba, la gospodăria agricolă colectivă Urleasca, întreaga cantitate de sămînță de porumb hibrid și la timpul potrivit vor aplica culturii 3 prașile.

● 6.000 kg. porumb știuleți la hectar, nu-i glumă. Dar harnici și hotărîți cum sînt colectiviștii din comuna Romanu își vor duce la îndeplinire angajamentul. Anul trecut, cu toată seceta, ei au obținut 2.600 kg. porumb boabe la hectar. Anul acesta ei vor mări și suprafața destinată culturii porumbului cu 80 hectare, deci în total vor însămînța o suprafață de 120 ha. și vor aplica în muncă cele mai noi metode agrotehnice. Acum transportă pe cîmp pe suprafața arată încă de cu toamnă însemnate cantități de gunoi de grajd.

● Răspunzînd colectiviștilor din Făcăeni, colectiviștii din satul Mărtăcești, comuna Nazîru, s-au angajat ca în acest an să mărească producția de porumb la hectar cu 1.000 kg. față de anul trecut, adică de la 1.400 la 2.400. Suprafața destinată culturii porumbului va crește de la 50 la 75 ha. și va fi semănată numai cu porumb hibrid.

● Și colectiviștii din comuna Valea Cînepii vor mări în acest an suprafața destinată culturii porumbului cu 90 de ha. și vor lupta pentru o producție medie de 2.300 kg. porumb la ha.

Ei vor îngrășa terenul cu 1.200 tone de gunoi de grajd și vor însămînța numai porumb hibrid. De asemenea, vor executa 3 prașile și vor face polenizarea artificială.

TASLAOANU VASILICA
corespondent

Respectăm cuvîntul dat

Colectiviștii din Făcăeni ne sînt vecini. Adesea le-am fost oaspeți. Am învățat din experiența lor, ei din-tr-a noastră. Este deci ușor de înțeles bucuria ce ne-a cuprins atunci cînd am citit apelul lor apărut în ziarul Agricultura Nouă.

Problema sporirii producției de porumb ne frămînta și pe noi. O discutasem nu odată, însă numai după ce am citit cu toții acest apel am chibzuit-o temeinic și am luat o hotărîre. Iat-o: „Vom mări suprafața însămînțată pînă la 243 de hectare și vom obține în medie, la hectar, 3.000 kg de porumb-boabe. Unora li se va părea că pentru noi colectiviștii de la gura Ialomiței acesta nu-i un angajament prea mare. S-ar putea să aibă dreptate. Considerăm însă angajamentul cuvînt de onoare și nu vrem să pățim rușinea de a nu-l îndeplini întocmai. De aceea, cîntărind bine posibilitățile ne-am oprit la cifra aceasta. Pe unii șefi de echipă nu i-a mulțumit și s-au prins s-o depășească cu 15—20 la sută. În fruntea lor a fost Ion Neacșu.

Aceasta-i pe scurt povestea angajamentului nostru. Ce facem ca să-l împlinim? Terenul a fost arat de cu toamnă. L-a arat S.M.T.-ul și nu ne putem plînge. L-a arat bine. Pînă mai alaltăieri am dus pe arătură vreo sută de vagoane de gunoi de grajd bine putrezit. Gunoiul va fi încorporat în sol odată cu însămînțarea. Adică, după cum se arată timpul în curînd.

Adevărul vorbelor: „Ce semeni aia culegi" l-am înțeles din practică, de multă vreme. Așa că sămînța a fost grija noastră de căpetenie. Pe întreaga suprafață vom însămînța porumb hibrid. 3.000 de kg am și adus de la G.A.S. Jegălia. Restul va fi în gospodărie în cîteva zile.

Cu unelte și mașini rele nu poți face decît lucru de mîntuială. Noi vrem însă să lucrăm bine, să însămînțăm întreaga suprafață în cuiburi așezate în pătrat și avem nevoie de mașini și unelte bune. De aceea ne-am grăbit tare cu repararea lor și acum sînt toate gata.

Cam atîta am avut să scriu. Ar mai fi de spus că pentru a nu păți cumva ca acela din poveste care sta lîngă butoiul de miere și nu știa cum să mănînce, noi am mai luat o măsură. Cu colectiviștii care vor lucra în brigăzile de cîmp s-a stat de vorbă pe îndelete despre agrotehnica porumbului și importanța respectării metodelor științifice de lucru.

Porumbului îi vom da cinci prașile. Dar parcă spuneați să scriu numai despre ce am făcut. Așa-i? Atunci despre prașile vă voi scrie la timpul lor. Oricum să știți că cinci vom da. La noi cuvîntul e cuvînt!

ROȘOIU ANDREI
Președinte al G.A.C. „Gh. Doja" din comuna Gura-Ialomiței, raionul Fetești

Gospodăriile de stat vor fi în primele rînduri

— Convorbire cu tov. ing. Francisc Mihaly, director în direcția generală a producției vegetale din Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat —

ÎNTREBARE: Ce ne puteți spune despre rezultatele obținute anul trecut de gospodăriile de stat în ce privește producția de porumb?

RĂSPUNS: După cum se știe, anul trecut a fost în general neprielnic culturii porumbului. Vremea rece și umezeala multă din primăvară au stingherit creșterea și dezvoltarea plantelor, fapt care a avut urmări rele asupra producției. O bună parte din recoltă a fost de asemenea „dijmuită" și de seceta puternică din timpul verii.

Cu toate condițiile vitrege de climă, producția totală de porumb obținută de gospodăriile de stat ar fi putut fi mult mai ridicată. Vorbesc despre aceasta numeroasele gospodării de stat, unde producția medie de porumb realizată a întrecut cu mult cifrele de plan. La gospodăria agricolă de stat Salonta-Oradea, de pildă, s-a recoltat în medie 4.008 kg de boabe la hectar. Rezultate asemănătoare au fost obținute și la gospodăria de stat Slobozia Ciorăști-Galați (3.316 kg de boabe media pe 220 ha), la gospodăria de stat Moșneni-Constanța (3.500 kg pe 450 hectare), la gospodăria de stat Grabăț-Timișoara (3.014 kg pe 912 hectare) etc.

Succesele dobîndite de aceste gospodării au fost rodul eforturilor depuse de muncitorii, tehnicienii și inginerii respectivi pentru aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice. Ei au folosit pe scară largă îngrășămintele naturale și chimice, semințe hibride și au dat o atenție deosebită mecanizării lucrării solului și îngrijirii culturilor. Acolo unde au fost posibilități, s-a făcut și irigarea porumbului, metodă care a dat rezultate deosebit de bune.

ÎNTREBARE: Ce posibilități există pentru ca, începînd chiar din acest an, gospodăriile de stat să obțină o recoltă sporită de porumb?

RĂSPUNS: Una din căile de mărire a producției o formează extinderea suprafețelor cultivate. Suprafața ce va fi însămînțată primăvara aceasta cu porumb în gospodăriile agricole de stat depășește **cu peste 63 la sută suprafața însămînțată anul trecut.** Extinderea culturilor se va face atît prin înlocuirea cu porumb a unor culturi care s-au dovedit nepotrivite solului și climei gospodăriilor respective, cît și prin punerea în valoare a noi terenuri. Socotind că de pe fiecare hectar s-ar putea obține cel puțin 2.500 kg de boabe, ajungem la concluzia că în toamna aceasta gospodăriile de stat vor putea livra în plus față de anul trecut — **numai prin mărirea suprafețelor cultivate** — circa 200.000 tone de porumb.

Creșterea suprafeței cultivate cu porumb este însă limitată. Principalul mijloc pentru creșterea producției rămîne sporirea recoltei la hectar. Pentru aceasta, în gospodăriile agricole de stat au fost create condiții mult mai bune decît în anul agricol 1955—1956. Toamna trecută s-au executat arături adînci pe suprafețe mai mari și s-au încorporat în sol aproape de 3 ori mai multe îngrășăminte naturale și de 5 ori mai multe îngrășăminte chimice decît în 1955. În primăvara aceasta, se va pune un accent și mai puternic pe fertilizarea solului. Numai în primele două trimestre ale anului, gospodăriile agricole de stat vor primi cca 50.000 tone de îngrășăminte azotoase, fosfatice și potasice, din care o mare parte va fi aplicata la cultura porumbului, fie ca îngrășămînt de bază, fie ca îngrășămînt în timpul perioadei de vegetație.

Experiența de pînă acum dovedește că un mijloc eficace pentru mări-

(Continuare în pag. a 2-a)

Să fim gata pentru bătălia însămînțărilor

Oameni vrednici

Drăgănești-Olt, regiunea Pitești, 12 februarie...

În curtea gospodăriei colective am fost întîmpinat de trebăluiala a o mulțime de oameni.

— Colectivistele de acolo, mă lămuri tov. Ion Berbecaru, brigadierul de cîmp, amenajează grădinița sezonieră. Că în scurtă vreme pornim la treabă și femeile vor să fie umăr la umăr cu bărbații, fără să ducă grija celor mici. Am trecut, însoțit de brigadier, și pe la fierărie, și pe la răsadnițe, pe la pătulul de porumb, pe la magazia de cereale. La atelierul de fierărie Ștefan Nicolescu ungea cu vaselină ultimele trei pluguri reparate cu o zi mai înainte.

— Cu astea, îmi spuse el, am terminat reparatul tuturor uneltelor agricole. Colectiviștii erau pe terminate cu alegerea seminței de porumb, necesară celor 120 de hectare de teren pe care îl vor însămînța în primăvară, și cu selecționarea seminței de ovăz pentru 20 de hectare. Cîțiva căruțași transportau acum gunoi de grajd pe o suprafața de 30 de hectare, rămasă neîngrășată în toamna. Peste tot oamenii munceau veseli, pregătind sămînța de porumb, orz, ovăz și răsadnițele calde.

ÎN MIJLOCUL ÎNTOVĂRĂȘIȚILOR

Întovărășirea din Drăgănești-Olt poartă numele de „Mitrea Cocor".

— Noi vom însămînța în această primăvară 53 de hectare de porumb, mi-a spus tov. Constantin Dinică, președintele întovărășirii. Sămînța de porumb e aleasă bob cu bob. Gunoi de grajd am dus berechet la cîmp și mai ducem încă tot timpul cît o ține vremea asta bună. Sîntem însă o leacă supărați pe tovarășii de la S.M.T. Radomirești, care în toamna trecută ne-au ogorît numai 13 hectare din cele 53. Restul le-om face cum s-o zvînta pămîntul. Acum, în fiece după amiază mai învățăm cîte ceva la cercul agrozootehnic. Că anul ăsta vrem să lucrăm pămîntul mai bine ca în anii trecuți.

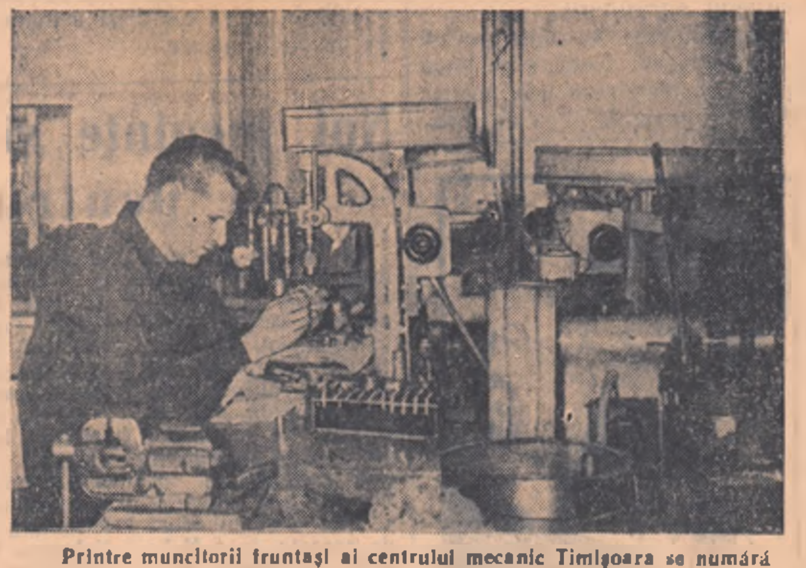
DUPĂ PILDA COLECTIVIȘTILOR ȘI A ÎNTOVĂRĂȘIȚILOR

Însoțit de tov. Gh. Vlăducu, tehnicianul agronom al comunei, am poposit pe înserate și pe la cîteva gospodării ale țăranilor muncitori individuali. Floarea B. Ene încă nu se înapoiase de la fierăria din centrul comunei unde dusese niște unelte la reparat. În schimb, alți țărani muncitori, ca Ion Gh. Drăgoi și Păun Dogaru mi-au arătat bucuroși plugurile și boroanele drese și sămînța de porumb aleasă.

Pe întreaga comună pînă acum a fost asigurată sămînța de porumb pentru cele 1500 de hectare ce vor fi însămînțate în primăvară. După exemplul colectiviștilor și al întovărășiților, și țăranii individuali din comună, în prezent au pus la punct 320 de pluguri, 148 grape și au transportat gunoi de grajd pe cele aproape 600 de hectare rămase negunoite din toamnă.

M-am convins pe deplin că așa după cum îmi spusese președintele sfatului popular comunal gospodarii din Drăgănești-Olt doresc ca ei să fie fruntași pe raion și în campania agricolă de primăvară a acestui an.

GH. BACIU

Printre muncitorii fruntași ai centrului mecanic Timișoara se numără și mecanicul Martinecz Iosif care lucrează la secția mecanică fină. Executînd etalonarea pompelor de injecție a motoarelor K.D. el realizează peste 2 norme și jumătate.

În fotografie: mecanicul Martinecz Iosif în timpul lucrului.

Foto: P. SEVERIN

Primele hectare însămînțate în acest an

Timpul fiind prielnic și ascultînd îndemnurile tehnicienilor și inginerilor agronomi, membrii unor gospodării colective din raionul Negru Vodă au început însămînțările de primăvară.

Avînd terenul pregătit încă din toamnă, membrii gospodăriei colective din satul „2 Mai", comuna Limanu, au însămînțat 106 ha grîu de primăvară și 60 ha cu orz, iar colectiviștii din satul Limanu, aceeași comună, 78 ha grîu și 29 ha cu orz. Însemnate suprafețe au însămînțat și colectiviștii din comunele Pecineaga și Albești.

Pînă în seara zilei de 11 februarie, pe întreg raionul s-au însămînțat 330 ha cu grîu de primăvară și 600 ha cu orz de primăvară, borceag, ovăz, mazăre și altele. Tot pînă la această dată au fost executate arături pe o suprafață de 800 ha. În executarea arăturilor și însămînțărilor, o contribuție de seamă aduc tractoriștii și îndeosebi cei de la S.M.T. Albești.

Toată atenția calității reparațiilor

De urmările unor reparații de mîntuială s-au lovit nu o dată mecanizatorii de la S.M.T. Stîlpu.

Din păcate însă n-au învățat nimic din aceste experiențe. Și în această iarnă, deosebit de faptul că reparațiile sînt mult întîrziate (mai sînt de reparat 10 tractoare, 14 semănători, toate cele 14 cultivatoare, cele 10 discuitoare, cele 18 grupuri de pompare pentru irigat și alt utilaj), calitatea lor lasă mult de dorit.

Aceasta se datorește în primul rînd faptului că munca s-a organizat pe echipe universale. Oamenii schimbîndu-se mereu de la un loc de muncă la altul, simțul de răspundere dispare, iar lucrul executat este de calitate necorespunzătoare.

O altă cauză care duce la efectuarea unor lucrări de proastă calitate este și aceea că piesele se spală cu totul rudimentar, în niște tăvi murdare, deși în atelierul stațiunii există o baie de spălat piese. Pe de altă parte, datorită faptului că mecanicul șef Ion Radulescu nu a pregătit temeinic un mecanic care să știe a mînui așa cum trebuie borștanga, linia de arbore — una din cele mai importante faze în reparația unui motor — se execută mai mult cu șabărul, lucru neadmis de tehnică.

Conducerea stațiunii (director Gh. Samoilă) nu s-a îngrijit din vreme de montarea bancului de rodaj, din care cauză rodajul tractoarelor reparate în S.M.T. Stîlpu se face „la șaibă".

Or, în asemenea condiții de lucru, nerespectîndu-se cerințele tehnice elementare și necontrolîndu-se munca mecanizatorilor, există pericolul ca în viitoarea campanie multe tractoare să cadă în brazdă chiar din primele zile de lucru.

Conducerea S.M.T.-ului Stîlpu trebuie să verifice cu cea mai mare atenție tractoarele considerate reparate, pentru a se preîntîmpina surprize neplăcute în timpul lucrului. Comisia regională de verificare a reparațiilor are datoria ca la S.M.T. Stîlpu — ca și la alte S.M.T.-uri din regiune (S.M.T. Pogoanele, S.M.T. Comișani etc.) — să controleze cu minuțiozitate calitatea reparațiilor făcute, îndeosebi la tractoare, neadmițînd scoaterea în exploatare a mașinilor prost reparate și insuficient rodate.

I. LEȘEANU

Să fie grăbită reparația utilajului agricol în S.M.T.-uri

Oamenii muncii de pe ogoare așteaptă ca în acest an să primească din partea S.M.T.-urilor un sprijin mult mai puternic decît în anii trecuți, în ce privește mecanizarea lucrărilor agricole. Pentru aceasta însă, e nevoie ca parcul de tractoare și mașini agricole să fie revizuit și reparat din vreme.

Din datele centralizate la Direcția Generală S.M.T. reiese însă că pînă la 12 februarie, abia fuseseră reparate 65 la sută din numărul tractoarelor din S.M.T.-uri. O serioasă rămînere în urmă se constată și în privința mașinilor agricole.

În regiunile unde îndrumătorii Direcției Generale S.M.T. și Serviciilor regionale S.M.T. au acordat atenția cuvenită bunei organizări a muncii, aprovizionării din vreme cu piese de schimb și recondiționării unor repere încă utilizabile, lucrările de reparație au fost terminate sau sînt pe terminate. S.M.T.-urile din Regiunea Autonomă Maghiară, de pildă, au terminat complet aceste lucrări: în S.M.T.-urile din regiunea Oradea, ele au fost executate în procent de 97,78 la sută, iar în regiunea Timișoara 73 la sută.

În alte S.M.T.-uri însă, reparațiile sînt mult întîrziate. Așa stau lucrurile tocmai în S.M.T.-urile din regiunile cu întinse suprafețe arabile. De pildă, în stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Cluj reparațiile s-au executat numai în procent de 47 la sută, în cele din regiunea București, 53 la sută, Suceava 55 la sută, Constanța 55 la sută, Galați 60 la sută, Craiova 62 la sută.

Una din cauzele acestei stări de lucruri constă în lipsa unei bune organizări a lucrărilor, ceea ce a dus la nerespectarea vitezei de lucru planificate.

Unii îndrumători trimiși din Direcția Generală S.M.T. pe teren, și de către Serviciile regionale S.M.T. spre a contribui la buna organizare a muncii și la impulsionarea lucrărilor, au dat dovadă de o totală delăsare în această importantă problemă. De exemplu, tov. Sirat Gheorghe, trimis în regiunea Iași, s-a ocupat mai mult cu defalcarea planurilor de producție, iar tov. Popescu Gh. trimis în regiunea Suceava a trebuit să fie el însuși... „sprijinit" de către șeful Corpului de control din Direcția Generală S.M.T., tov. Gh. Pantelimon.

Nu e mai puțin adevărat că și lipsa unor repere au cauzat stagnări în lucrările de reparații. De asemenea, în munca unor baze de aprovizionare, cum sînt cele din Timișoara și București, se constată încă multe deficiențe de ordin organizatoric.

Pentru a grăbi lucrările de reparații, Direcția Generală S.M.T. a luat zilele trecute o serie de importante măsuri. Este necesar ca acum, conducerile S.M.T.-urilor să sprijine aceste măsuri, să-i mobilizeze pe mecanizatori spre a lucra cu tot avîntul ca astfel utilajul agricol să fie complet reparat și recepționat în cel mai scurt timp.

Urmează pilda lui Nicolae Cergan

De o parte și de alta a drumului care duce de la Cîmpina la Telega, livezi întinse de pomi fructiferi împresoară culmile pînă sus de tot, unde se unesc cu pădurile. Chiar acum, în miez de iarnă, să străbați un asemenea drum e destul de plăcut. Dar să te afli aici primăvara, atunci cînd nesfîrșitele livezi sînt în floare, ori toamna, cînd sînt grele de rod, trebuie să fie o adevărată desfătare. Așa știind lucrurile, se înțelege ușor nerăbdarea mea de a ajunge în sat și a sta de vorbă cu pomicultorii despre grădinile lor. De-altminteri, întreg satul Telega e o adevărată livadă.

Cu țăranii muncitori de pe aici nu-i greu deloc să intri în vorbă. Au mulți dintre ei un „of" cu aceste livezi. Moș Petre Bogdan, prima mea cunoștință, crede că ploile și ceața din primăvara trecută i-au umplut prunele, merele și perele de viermi și că tot ele le-au făcut să cadă înainte de vreme din pomi. După părerea lui, asta a fost singura pricină pentru care n-a mai strîns decît vreo 15 kg de prune și 30 kg de mere de fiecare pom.

Ion T. Bucătaru, Alexandru Carzol și alți cîțiva pomicultori din Telega sînt și ei de aceeași părere. Pe semne că tocmai de aceea și-au lăsat pomii în voia soartei fără să-i mai curețe de frunzele și crengile uscate, de mușchi și licheni. Iar de stropit, nici vorbă...

Cei mai mulți însă nu mai cred așa. Ei și-au pus o întrebare: Oare cum s-a făcut că pîrdalnica de ceață n-a vlăguit și n-a umplut de viermi și frumusețea de livadă a lui Nicolae Cergan?

De cîțiva ani încoace, în zilele frumoase de iarnă, Nicolae Cergan își curăță pomii de uscături, de licheni și mușchi, de fructele și frunzele uscate, apoi îi stropește cu diferite soluții. A învățat omul că pomii fructiferi sînt atacați de diferite boli și dăunători, ca, de pildă, rapănul la măr, pătarea roșie a frunzelor la prun, păduchele din San José, gărgărița florilor de măr, viespea prunului etc., care pot distruge nu numai rodul, dar chiar și pomul, dacă nu se duce o luptă permanentă împotriva lor.

Spre exemplu, pentru combaterea păduchelui din San José, la sfîrșitul lui martie anul trecut, el a stropit pomii cu o soluție D.N.O.C. în concentrație de 1,5—2 la sută. Iar cînd au început să plesnească mugurii mărului și cînd a apărut albul petalelor la pruni, el i-a stropit cu o emulsie de H.C.H. în concentrație de 0,5 la sută, luptînd astfel împotriva gărgăriței florii mărului și a viespei prunului. Pentru a distruge ouăle pe care viespea prunului le-ar fi depus eventual la baza corolei, cînd au început să cadă petalele, Cergan a stropit din nou prunii cu Ecatox, punînd circa 2—300 g la o sută de litri de apă. Lupta lui Nicolae Cergan a continuat și împotriva bolilor ce apar la pomi în timpul vegetației. Astfel, după ce fructele au legat, a stropit de cîte 4 ori merii contra rapănului și prunii împotriva pătării roșii a frunzelor cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,5 la sută.

Vrednicul pomicultor a dat o deosebită atenție și îngrășării terenului din livezi. El a săpat în jurul pomilor și a pus cîte 35—40 kg de gunoi bine dospit la rădăcinile fiecărui pom. Mai mult, el a dat și îngrășăminte chimice, cîte 2 kg de superfosfat, pe care l-a împrăștiat la rădăcina pomilor în mustul zăpezii, și cîte 2 kg de azotat de amoniu, pe care l-a administrat în două rînduri: 1 kg la legatul fructelor și 1 kg cînd au ajuns în pîrgă.

Strădania și munca lui Cergan n-au fost zadarnice. La recoltare, el a strîns de pe fiecare prun în medie 70 kg de prune, iar de pe meri cîte 160 kg de fructe de fiecare pom cu talie mică și cîte 600 de kg de la cel cu talie înaltă.

Succesele lui Nicolae Cergan au îndemnat pe mulți pomicultori din Telega și din împrejurimi să-l urmeze exemplul. Așa se face că, zi de zi, un număr tot mai mare de țărani muncitori se adresează secției agricole raionale Cîmpina cerînd să le pună la dispoziție aparatele și materialele necesare stropirii pomilor.

V. CAZACU

34 de ANI de la LUPTELE din 16 FEBRUARIE

ÎN ZILELE GLORIOSULUI FĂURAR

Intr-o dimineață însorită a acestui Făurar blind, lipsit de obișnuitele asprimi ale vifornițelor, am votat și eu, alături de milioanele de oameni ai muncii din patria noastră, pentru belșug și pace. Coincidența a făcut ca tocmai candidatul F.D.P. căruia i-am dat votul să-mi fi fost, cu mulți ani în urmă, profesor și dirigintele clasei la liceul la care am învățat. Era pe vremea zbuciumatelor zile ale Griviței Roșii. Școala noastră se afla în cartierul „Steaua C.F.R.", peste drum de Atelierele Grivița. Intr-o dimineață, la cîteva săptămîni după ce clocotul cel mare al revoltei ceferiștilor a fost năbușit în sînge, dirigintele nostru n-a mai intrat în clasă. Aflasem că într-o noapte fusese ridicat de acasă. Călăii Siguranței voiau să smulgă de la el mărturia falsă că ...a văzut cum într-una din nopțile luptelor de la Grivița ereticii de comuniști au tras cu mitralierele în zidul bisericii Sf. Gheorghe Nou".

Biserica era față-n față cu hala principală a atelierelor Grivița vagoane iar profesorul avea curtea casei învecinată cu cea a bisericii. Dîrz, cinstit, el a declarat numai adevărul în fața anchetatorilor Siguranței, care lucrau la întocmirea dosarelor pentru procesul comuniștilor de la Grivița Roșie. Profesorul văzuse într-adevăr ceva, într-o noapte. Dar nu erau comuniștii cei care lăsau răni adînci în zid, ci chiar polițiștii ce se strecuraseră ca niște hoți în curtea bisericii și-l găureau zidurile ici, colo cu burghiile.

Pentru că n-a vrut să mintă, pentru că n-a depus mărturie falsă, bunul meu profesor a avut mult de suferit în zilele acelui Făurar.

Au trecut de atunci 24 de ani. Un alt Făurar. Unul luminos, scăldat în soare. Fostul meu profesor, bucurîndu-se de încrederea poporului nostru, e ales în sfatul țării să reprezinte și acolo adevărul, pentru apărarea căruia el a luptat.

De aceste lucruri mi-am amintit în dimineața însorită cînd am votat. Mi au revenit în minte cu putere zilele viforosului februarie 1933.

...Troiene mari de zăpadă acopereau străzile. Mergeam la școală cu ghetuțele scîlciate, călcînd uneori direct pe zăpadă. Noroc că liceul nostru, al ceferiștilor, era tot acolo, în cartier, peste drum de ateliere.

Intr-o dimineață, profesorul nostru de dirigenție a intrat în clasă și ne-a spus cu voce tristă:

— Astăzi nu mai ținem ora!

Răsuna dinspre Calea Griviței vuietul mulțimii. Știam cu toții ce se petrece acolo, la cîțiva pași de școală. Mulți dintre noi aveam la ateliere cîte o rudă apropiată. Cîțiva dintre colegii mei de clasă erau chiar copii de-ai greviștilor de la Grivița. Eu aveam un frate, Paul, la lăcătușeria Griviței-Vagoane. De obicei eu îi duceam mîncare. În ziua aceea însă vecinii mi-au spus că mama plecase cu legătura în locul meu. Se îndoiau însă că va răzbi pînă la zidurile atelierelor.

Am plecat și eu într-acolo. De cu seară, Grivița fusese blocată. Se adusese armata. Pe trotuar, chiar lîngă grilajul cel mic al bisericii, niște jandarmi fierseseră țuică într-un cazan uriaș, dintre acelea în care se topește smoala. Vroiau să le dea ostașilor de băut, pentru a le lua mințile, pentru a-i face să tragă în greviști. Soldații din cealaltă unitate, o companie a regimentului 21 infanterie, refuzaseră să tragă în frații lor muncitori, în cei ce se ridicaseră pentru o cauză dreaptă:

— Jos curbele de sacrificiu. Să înceteze amenzile, striga cîte un vorbitor înălțat pe o tribună improvizată în curtea atelierelor.

— Eu am luat doar trei lei și 30 de bani pentru două săptămîni de trudulcă osîndă, zicea altul.

Cînd am ajuns lîngă grilajul porții celei mari, un vuiet de revoltă străbatea mulțimile adunate în curtea atelierelor. Sosise tocmai o veste cumplită:

— Delegații trimiși la guvern au fost arestați!

Puhoi, mulțimea de muncitori de la alte fabrici și uzine din Capitală, răzbind zidul baionetelor jandarmerești, se scurgea dinspre podul Grand către ateliere.

Către prînz a oprit în fața atelierelor chiar mașina comisarului regal Hotineanu. Omul regelui venise personal ca să ordone măcelul. Jandarmii beți au tras în muncitorii lipsiți de apărare. Caldarîmul Griviței a fost stropit cu sînge. Ucenicul Vasile Roaită a fost împușcat în timp ce trăgea sirena și mîna i-a rămas încleștată pe mîner. Suna sirena lui Roaită într-una, suna chemînd muncitorimea la luptă.

Am revăzut acum cîțiva ani, undeva, într-un muzeu al ceferiștilor, sirena lui Vasile Roaită. Era sirena al cărei strigăt răscolitor se auzise în februarie 1933.

★

Luptele de la Grivița Roșie au însemnat punctul cel mai de sus al avîntului mișcării revoluționare a proletariatului romîn în anii crizei economice din 1929-1933. Conduse de partid, masele muncitoare de la noi au dat atunci o lovitură puternică politicii de fascizare a țării și de înfeudare a ei trusturilor monopoliste. Curînd după aceste lupte a căzut de la putere guvernul Vaida Voievod, compromis și mînjit cu sînge muncitoresc.

Jertfa comuniștilor de la Grivița Roșie n-a fost de prisos. Din luptele din februarie 1933, partidul a ieșit întărit. În focul luptelor au intrat în partid cele mai înaintate elemente ale clasei muncitoare.

Partidul clasei muncitoare, înarmat cu experiența glorioslui Februarie 1933, a condus cu și mai multă dîrzenie poporul nostru muncitor la lupta pentru răsturnarea regimului exploatatorilor, regimului burghezo-moșieresc. Sub conducerea Partidului Comunist Romîn, cauza pentru care au căzut și sîngerat luptătorii ceferiști și mulți dintre cei mai buni fii ai poporului nostru a triumfat.

Astăzi poporul romîn își făurește o nouă viață. Țăranii muncitori, stăpîni pe pămînturile pe care în trecut au trudit ca pălmași flămînzi și goi, poartă în inimi amintirea tuturor luptătorilor care i-au smuls din trecutul de robie. Pentru stăpînii plaiurilor libere ale țării, pentru plugari, pentru cei ce unindu-și pămînturile au pornit laolaltă pe drumul belșugului, sunetul sirenei lui Roaită înseamnă o chemare la muncă înaripată pentru bunăstare, pentru pace.

GHEORGHE JANGOCIU

Ce sînt microorganismele și importanța lor pentru agricultură

Microorganismele sînt niște viețuitoare foarte mici, așa de mici, încît nu se pot vedea cu ochiul liber. Pentru ca să fie văzute trebuie aparate speciale (microscoape), care măresc de cîteva mii de ori. Totuși, prezența lor s-a simțit de mult timp. Se știe, de exemplu, că mustul fermentează datorită unor mici viețuitoare; de asemenea, că anumite boli sînt provocate de astfel de viețuitoare care nu se pot vedea cu ochiul liber.

În pămînt se găsește un număr foarte mare de microorganisme de tot felul. Într-un gram de pămînt fertil se găsesc pînă la 5.000 de milioane de microorganisme. Acestea sînt mai numeroase în apropierea rădăcinilor plantelor, pentru că multe din ele se hrănesc cu substanțele pe care le dau afară rădăcinile.

Ca să trăiască și să se înmulțească microorganismele au nevoie de o anumită hrană, pe care o găsesc fie în materia organică din pămînt, fie în substanțele minerale din el, ca: azot, fosfor, potasiu, pucioasă și altele. Prin felul lor de a se hrăni, microorganismele din pămînt aduc mari foloase plantelor și iată cum:

Luînd din pămînt fie materia organică, fie azotul, fosforul sau potasiul, ele le elimină (le dau afară) sub forma unor substanțe mai simple, cu care se hrănesc plantele cultivate. Cu alte cuvinte, microorganismele ajută ca hrana ce se găsește în pămînt să fie ușor luată de plante (asimilată).

Se înțelege deci că, cu cît un pămînt va fi mai bogat în microorganisme, cu atît plantele vor avea la îndemînă mai multă hrană asimilabilă și vor da recolte mai mari.

Pentru ca numărul microorganismelor din pămînt să fie cît mai ridicat, trebuie să îngrășăm solul cu bălegar și cu îngrășăminte minerale sau chimice: azot, fosfor, potasiu.

O mare parte din microorganismele din pămînt nu pot trăi fără aer și, prin urmare, trebuie să găsească în pămînt și aer îndestulător. Dacă pămîntul nu este arat, oricît de bogat în substanțe nutritive ar fi, microorganismele pier și rezerva de hrană nu se poate transforma în hrană asimilabilă pentru plante. De

E bine să știm

aceea, pe terenurile îndesate, bătute, plantele nu cresc bine și dau recolte mici.

În același timp, microorganismele au nevoie și de căldură pentru ca activitatea lor să fie mai mare și să se poată înmulți. Pămînturile care țin apă, fiind reci, nu vor putea produce recolte mari dacă nu se vor lua anumite măsuri pentru îmbunătățirea lor. Pămîntul afînat, bine lucrat, și mai ales arat adînc, se încălzește mai repede și pe o adîncime mai mare, înlesnind astfel înmulțirea microorganismelor din el. Pentru aceasta este nevoie să se are pămîntul adînc încă din vară la cel mult 2-3 săptămîni după dezmiriștire. În acest caz, el se afinează și se încălzește. Microorganismele vor putea lucra nestînjenite, pînă la semănat sau pînă în iarnă, la venirea frigului, transformînd în hrană bună pentru plante o mare cantitate din substanțele hrănitoare din sol, care altfel nu ar putea fi folosite.

Unele plante înăbușă dezvoltarea unor microorganisme folositoare altor plante. De aceea, dacă se cultivă an de an pe același loc aceeași plantă, în cele din urmă terenul respectiv va conține prea puține microorganisme folositoare și deci fertilitatea lui va scădea. De aceea, este nevoie să se aplice o rotație chibzuită a plantelor.

★

Din cele de mai sus se desprinde că microorganismele sînt viețuitoare foarte folositoare agriculturii. Fără ele nu ar putea fi vorba de recolte mari. Ele ajută la transformarea substanțelor hrănitoare din sol în substanțe asimilabile pentru plante.

Un sol cu puține microorganisme nu este fertil și în asemenea soluri plantele nu pot da recolte bogate.

Agricultorii trebuie să ajute la înmulțirea acestor microorganisme folositoare din pămînt, prin aplicarea îngrășămintelor organice și minerale, prin efectuarea arăturilor adînci din vară, mai ales pe solurile grele, și printr-o rotație chibzuită a culturilor.

Ing. N. ȘERBĂNESCU
șef de laborator al I.C.A.R.

Cresc tinere cadre

Pe lîngă S.M.T. Orțișoara funcționează și anul acesta o școală de ucenici mecanici. Aici, tinere cadre învață cum să mînuiască cu dibăcie mașinile agricole. Așa cum vedem în fotografia de mai sus, elevii din anul doi ascultă cu deosebit interes lecția de matematici, predată de tov. prof. Niculescu Ion. Foto: Ș. PICHER

Direcțiile zonale de îmbunătățiri funciare

Potrivit unei hotărîri a Consiliului de Miniștri, recent au luat ființă la București, Galați, Timișoara și Oradea direcții zonale de îmbunătățiri funciare.

Prin crearea noilor direcții împărțite pe grupe de bazine hidrografice se urmărește descentralizarea muncii privind studiile, proiectările și întreținerea sistemelor existente de lucrări de îmbunătățiri funciare efectuate pînă acum de Ministerul Agriculturii.

În același timp iau ființă servicii de îmbunătățiri funciare pe lîngă sfaturile populare regionale. Acestea vor fi îndrumate de direcțiile zonale și au sarcina de a identifica terenurile de importanță locală care necesită lucrări de îmbunătățiri funciare, întocmesc documentația tehnică și îndrumează executarea lucrărilor prin contribuție și cu ajutorul brigăzilor de utilaj special care iau treptat ființă în stațiunile de mașini și tractoare.

Direcția de îmbunătățiri funciare din Ministerul Agriculturii va continua numai lucrări de interes republican și va coordona activitatea direcțiilor zonale.

Cîteva cuvinte despre
Învățămîntul agricol de masă în raionul Huși

Mulți țărani muncitori din comunele raionului Huși sînt astăzi convinși că, îmbogățindu-și cunoștințele agrotehnice, vor reuși să lucreze mai bine pămîntul și să obțină astfel mai multe produse. De aceea, mii de țărani muncitori s-au înscris bucuroși toamna trecută în cele peste 70 de cercuri ale învățămîntului agricol de masă, care urmau să funcționeze în satele raionului Huși.

Era de așteptat ca organele locale de stat și organele agricole să fi asigurat desfășurarea normală a învățămîntului agricol de masă. Din păcate însă datele existente la sfatul popular raional dovedesc contrariul. Din cele 29 de cercuri agrotehnice de pe lîngă căminele culturale, abia 3 au ajuns pînă la lecția a opta, 9 pînă la lecția a șaptea, iar 16 doar pînă la lecția a șasea. Pe tot raionul funcționează în mod normal abia 2—3 cercuri cu caracter agrotehnic, 1—2 cercuri cu caracter zootehnic, un cerc cu caracter viti-pomicol. Există cercuri agrotehnice și zootehnice, ca cele din Stănilești, Tîrzii, Crețeștii de Jos, unde nu s-au mai ținut lecții de 4—6 săptămîni.

Membrii comisiei raionale de învățămînt agricol de masă cunosc această situație. Se pare însă că tov. ing. Octavian Broască, vicepreședintele sfatului popular raional, tov. ing. Nicolae Dudu, de la secția agricolă, tov. I. Pamfil, șeful secției culturale, și ceilalți membri ai comisiei s-au mulțumit să organizeze doar pe hîrtie învățămîntul agricol de masă. Ei nu s-au îngrijit ca în toate comunele raionului cursurile să se desfășoare după programul stabilit și nu au controlat pe teren dacă se respectă instrucțiunile trimise de la raion.

Bineînțeles că de proasta funcționare a învățămîntului agricol de masă sînt vinovați și unii ingineri și tehnicieni agricoli cărora nu le pasă de soarta cercurilor pe care le conduc. De o asemenea nepăsare a dat dovadă și ing. Popa Ion, care, deși numit să conducă cercul agrotehnic de la Crețeștii de Sus, nu a dat nici măcar o dată prin comună și tehniciana agricolă Virginia Gușă, și ing. Teodor Boziac. Ing. Gheorghe Opriș de la gospodăria colectivă din Tîrzii s-a certat săptămîni de-a rîndul cu fosta directoare a căminului cultural pentru a stabili care dintre ei trebuie să-l mobilizeze pe cursanți, iar cercul agrotehnic a continuat să existe doar pe hîrtie.

Lipsurile mari care continuă să existe în ce privește învățămîntul agricol de masă în majoritatea comunelor din raion nu scad din meritele unor oameni inimoși ca ing. viticol Savin Izidor, tehnicianul agricol Constantin Tîrdea etc., care se îngrijesc de buna funcționare a cercurilor încredințate lor. Cu o rîndunică nu se face însă primăvară. Comisia raională, inginerii, tehnicienii agricoli și învățătorii din comune trebuie să folosească din plin timpul care a rămas pînă la începerea muncilor agricole, pentru a activiza toate cercurile agrozootehnice din raion.

GH. EICHNER

Noi locuințe și grupuri sociale pentru mecanizatori

În fiecare an sporește numărul mecanizatorilor din S.M.T.-uri care se mută în locuințe noi, construite din fondurile statului. În ultimii doi ani, de pildă, mii de familii de mecanizatori s-au instalat în cele aproape 400 de locuințe noi construite de stat. În afară de aceasta, în S.M.T.-urile existente s-au construit 47 de băi, 51 de cantine, 22 de cluburi.

Anul trecut, pentru mecanizatorii din regiunea Timișoara, s-au construit 144 de apartamente, precum și dormitoare comune cu o capacitate totală de 1.200 de locuri. La S.M.T. Cotușca, s-au construit două blocuri muncitorești pentru 200 de mecanizatori.

De un confort deosebit se bucură mecanizatorii din cele 15 S.M.T.-uri model a căror construcție a fost terminată anul trecut. Valoarea totală a construcțiilor social-culturale, care au intrat în funcțiune anul trecut, se ridică la mai mult de 21.000.000 lei.

Un mare număr de mecanizatori și-au construit case folosind credite din partea statului. Numai în regiunea Suceava s-au acordat anul trecut în acest scop împrumuturi în valoare de 1.000.000 lei.

Anul acesta, continuă să se acorde o atenție deosebită construirii de locuințe pentru mecanizatorii din S.M.T.-uri. Suprafața locativă ce va fi dată în folosință, în afara dependințelor, se ridică la aproape 19.600 m.p. Valoarea totală a construcțiilor de locuințe și social-culturale ce se vor ridica anul acesta în S.M.T.-uri totalizează peste 71.636.000 lei.

Gospodăriile de stat vor fi în primele rînduri

(Urmare din pag. 1)

rea recoltei de porumb îl constituie întrebuințarea seminței hibride. Deosebit de productiv s-a dovedit a fi porumbul dublu-hibrid care pretutindeni a întrecut, în ceea ce privește producția, atît soiurile raionate cît și hibrizii între soiuri. **Avîndu-se în vedere productivitatea ridicată a hibridului dublu, aproape întreaga suprafață destinată culturii porumbului din gospodăriile agricole de stat va fi cultivată numai cu astfel de sămînță.** Pe lîngă aceasta, vor crește simțitor și suprafețele cultivate cu porumb irigat.

Anul acesta se mărește de altfel și baza tehnică a gospodăriilor de stat. Ele vor primi încă 1.500 de tractoare universale și circa 2.800 de mașini de semănat porumb cu patru rînduri, ca și un bogat utilaj necesar îngrijirii culturii. Extinderea mecanizării însămînțării și lucrărilor de întreținere a culturii (îndeosebi a prășitului mecanic) va aduce un aport considerabil în ridicarea producției la hectar.

Pe de altă parte, trebuie arătat că reorganizarea gospodăriilor agricole de stat pe unități mai mici, mai ușor de condus, va da putința unităților noastre să-și creeze un profil normal și să aplice o rotație mai rațională a culturilor, mărindu-se astfel eficiența economică a măsurilor agrotehnice folosite.

În ultimele zile, în regiunile din sud, sud-estul și sud-vestul țării a și început bătălia muncilor de primăvară. Este sigur că muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriilor agricole de stat vor lupta pentru folosirea cît mai justă a mijloacelor de producție, în așa fel încît fiecare lucrare să fie făcută la timpul potrivit, într-o perioadă scurtă și în condiții agrotehnice superioare.

SÎNT 50 de ANI DE ATUNCI

Pămînturile își desfăceau hectarele, negre-piclă, de o parte și de cealaltă a șoselei care duce din Slatina către Dobrotinet și mai departe, spre Curtișoara. Tarlalele se-mbucau cap la cap și coastă de coastă. O apă uriașă revărsată potop peste locuri, cuprinzînd între maluri bordeiele cu căciuli de stuf lăsate pe sprîncenele ferestrelor, biserica cu turla știrbă și postul de jandarmi durat peste pivnița de schingiuiri. O apă uriașă de pămînt, neagră în toamna cu mirîștile sparte, verde primăvara la încolțit, și stropită cu aur vara în copt: moșia boierilor din Curtișoara. Boierii au fost mulți. Mulți și răi. Părea că nu li se mai stinge neamul.

Brîndușanu... Auramescu... Gondopolu... Toma Seicaru... Marian... „Cît îi lac sînt și broaște, cîtu-i pămînt sînt și boieri..." — era o vorbă în sat. Se părea că oamenii se obișnuiseră cu ciocoii și cu sărăcia. Cu foamea, cu bolile, cu chinul. Și pe măsură ce-și plecau grumajii, necazurile se-ntețeau, ploaie.

Apoi, sînt aproape cincizeci de ani de atunci, rumînilor le-a ajuns cuțitul la os. Iar dacă le-a ajuns cuțitul la os, țăranii au pus mîna pe topoare și furci.

★

Mai întîi au început să umble zvonurile. Veneau către seară aduse de poștaș, de vreun chirigiu, sau nu se știe de cine, purtate cu teamă pe drum.

S-au strîns cîțiva la cîrciumă, apoi numărul lor s-a îngroșat. Au pornit spre biserică. Popa nu știa nimic. Sau nu vroia să știe. Dar i-a asigurat că cei de sus are să facă cum e mai bine și deloc într-alt fel.

După care veștile începură să bată și mai insistent în uși.

Se auzea că:

„...La Geamănu, oamenii au distrus podul ca să nu mai care boierul bucatele către oraș".

„...Cei din Cucuieți și Șerbănești au și pornit zavera iar în Comani răzmerița e în toi".

„...Cică cei din Crîmpoaia s-au strîns cu mic cu mare și au ieșit cu tărușii de semne la cîmp. În trei zile au împărțit moșia lui Leonte, după care trebuia să-i ajute pe cei din Titulești vecini. Dar, între timp, s-au socotit cu don' Hristache, negustor, pe care l-au pus să-și ardă singur politele semnate de săteni, în sumă de 15.000 de lei".

Era către începutul unei săptămîni din mijlocul lui martie. Cerul mohorît ca și sufletele oamenilor. Curtișorenii fierbeau. Au oprit brecul boierului în mijlocul satului. Din el a coborît domnu' Toma Seicaru, moșierul, domnul Pretorian, pretorul, și logofătul.

— Ce-i cu voi, oameni buni?

Nu le-a răspuns nimeni. Stăteau roata în jurul lor, cu căciulile pe frunți și pumnii strînși.

A intrat în vorbă pretorul.

— Are careva vreo doleanță?

Nu prea s-a înțeles bine ce-i aia „doleanță", dar oful era unul și singur.

— Vrem pămînt și alte învoieli, boierule!

A făcut o mutră mirată Seicaru, de parcă întîia oară îi auzeau urechile acest cuvînt: „pămînt". Privi boierul către pretor, apoi pretorul către el, și-apoi amîndoi spre mulțime.

— Dacă vreți pămînt, duceți-vă de-l stăpîniți într-altă parte, că moșii sînt destule. De ce să-l luați aci, de la mine, unde nu-i ordin?

— Așa-i, întări pretorul. Nu-i ordin.

— Dar la Alimănești e ordin? îndrăzni unul bătrîn, cotilit sub căciulă.

Iar s-au privit cei doi.

— Este — hotărî pretorul.

A plecat brecul tras în galop. Au rămas țăranii cu o întrebare care le frigea buzele.

— Cînd pornim?

★

Să tot fi fost treizeci de bărbați și muieri. Ba erau și cîțiva copii printre ei. O porniseră pe jos, de-a lungul șoselei hîrtopite și noroioase, spre Slatina. Erau înarmați. Aveau cu ei opt furci, trei topoare și o armă de vînătoare cu o țeavă și cinci cartușe umplute cu alice de iepuri. Unul dintre ei purta un sac la spinare. În sac erau tărușii pentru semne.

În Dobrotinet au întîlnit armată. Să tot fi fost ceasurile șase spre ziuă. Armată. Infanterie și jandarmi.

— Încotro cinstite fețe? — întrebă în batjocură un ofițer gras.

— După dreptate!

— Cum îi spune dreptății voastre?

— Pămînt!

— Da?!... Așteptați. Vă dau acuș cîte un metru și jumătate de fiecare.

— Pluton! În suus încărcați arm'! Asupra răzvrătiților, foc!

Ostașii au tras deasupra capetelor. Copiii au început să țipe. Femeile să bocească și să fugă trăgînd copiii după ele. Au rămas doar bărbații. La a doua salvă, s-au împrăștiat. Au fost arestați cîțiva dintre ei. Li s-au făcut acte pentru rebeliune.

★

Au trecut zece... douăzeci... patruzeci și unu, patruzeci și doi, patruzeci și trei de ani...

Au luptat și murit dintre curtișoreni la Oituz și Mărășești. Apoi au pierit mînați pe întinsurile Rusiei și s-au încrîncenat prin munții Tatra cu hitleriștii...

Pămînturile își desfăceau la fel de negre-piclă hectarele, îmbucîndu-se cap la cap și coastă de coastă. La fel ca și în urmă cu cîțiva zeci de ani. Boierii tot boieri. Care au pierit de huzur și trai bun, care și-au sărăcit averea la joc de cărți... Ultimul boier al întinsurilor din Curtișoara și de pe mai departe a fost unul Marian. Dar nu era chiar unul ca oricare boier de prin locuri. Marian a fost și ministru. Ministrul Agriculturii sub guvernul lui Antonescu. Cu Marian s-a sfîrșit însă stăpînirea boierilor în aceste părți.

★

Acu' s-ar cuveni să povestesc ce s-a ales de curtișoreni pînă-n zilele noastre. Ziceam mai sus că trecuseră cam vreo patru zeci și trei de ani de la răzmerița țărănească din 1907. Adică ne aflăm în 1950, cînd 52 de familii s-au unit și au format, la 10 septembrie din acel an, gospodăria colectivă, căreia i-au dat numele de „Gheorghe Doja". Colectiviștii aduceau cu ei 117 hectare de pămînt arabil, 8 boi, 2 vaci, 10 căruțe, 9 pluguri, 7 grape, 4 prășitoare și un trior. Atît...

Așadar, zece vite și acareturi cît la cinci văduve. Cu astea au pornit. E drept că statul le-a dăruit pe lîngă sfaturi și drepturi, și clădirea boierească pentru administrație, magazii, graid, s.a.m.d.

Dar nu cu scule și cu case se face pîinea. Trebuie muncă și inimă. Și curaj. Și voință. Și pricepere. Și dîrzenie, și de toate, hehei...

Din '50 și pînă în '56 au fost și veri cu ploi — cin' să le zăgăzuiască? — și veri cu secetă. — care să le schimbe?

Cei din colectivă s-au străduit, au muncit pe brazdă cu mașini, au pus sămînță aleasă, au prășit, au plivit buruienile, cum scrie la carte.

S-au lăsat și pe tînjeală cîteodată, sau de mai multe ori. Au muncit și de mîntuială.

Dar nu de asta vreau să spun aici și nici despre cîte au învățat din cărți, din sfaturi și din experiență pe pielea lor. Alta e dorința mea.

Iată, într-o duminică de noiembrie din anul trecut, la Curtișoara, gospodarii colectivei au împărțit restul de 60 la sută din produse și venituri, după ce la 1 august luaseră avansul de 40 la sută. Anul a fost cam potrivnic bucatelor. O primăvară rece, în care iarna și-a prelungit nefiresc zilele, o vară ploioasă și-apoi uscată de soare. Curtișorenii au strîns totuși bucate bune.

Raportul citit de președintele G.A.C.-ului arăta că numărul familiilor din colectivă a sporit la 72, iar suprafața terenurilor la 184,62 hectare. Că au 14 boi, 7 vaci, 3 cai, 198 de oi și 15 scroafe fătătoare. Că au clocitoare pentru 1.500 de pui, cotețe cu 250 de păsări și o maternitate pentru 10 scroafe. O grădină de zarzavat de 3,5 ha irigată cu motor. Că numai anul acesta au clădit un saivan pentru oi, o cășărie, au renovat complet sediul și au instalat o uzină electrică proprie.

Chestia cu lumina electrică a avut și alt rezultat. Curtișorenii cei neaflați în colectivă au cerut să li se tragă și lor fire în case. Cererea s-a aprobat de conducerea gospodăriei colective și motorul uzinei va alimenta curînd pe toți abonații din sat la lumină.

Spuneam de asemenea că s-au împărțit venituri, pe zile-muncă. Familia lui Constantin Boje, compusă din patru persoane, în care „capul" mai e și tehnician veterinar, a atins 900 de zile. A fost urmată de cea a lui Ilie Ciurea, trei persoane cu 700 de zile, de cele ale lui Paraschiv D. Ion, Nae Stănoiu, Ioniță Ion, Nae Vărzaru și alții. După hărnicia lor și numărul perechilor de brațe muncitoare...

Planul colectiviștilor a fost să scoată 1.800 kg de grîu la hectar. Au obținut însă 1.388. Dar în sectorul particular media a fost doar 600 kg la hectar.

...Sînt cincizeci de ani de atunci. S-au schimbat satele, rînduielile, oamenii. Numai pămîntul e tot pămînt. Același pămînt pentru care au sîngerat în anul marii răscoale țărănești. Stăpîni însă pe acest pămînt sînt alții: nu urmașii moșierilor, ci nepoții celor uciși la 1907 de gloanțele slobozite din ordinul guvernului burghezo-moșieresc de pe atunci.

ANTON ALEXE

Buletin meteorologic

pentru zilele de 16, 17 și 18 februarie

Vremea în general închisă, și cu precipitații sub formă de ploaie în toate regiunile țării, mai abundente în jumătatea de nord-vest. La munte lapoviță și ninsoare. Vînt potrivit pînă la tare din sectorul vestic, apoi nord-vestic al țării. Temperatura în scădere. Minimele vor oscila între —12 și +2 grade, iar maximele între —3 și +7 grade.

Crește sectorul socialist AL AGRICULTURII

Dezvoltă avutul obștesc

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Marpod, raionul Agnita, este tînără. A fost înființată cu trei ani în urmă. Nici prea mare nu e. Are numai 92 de familii. Colectiviștii sînt însă inimoși și cu dragoste pentru gospodărie. Încă de la înființarea colectivei, ei și-au propus să facă din gospodăria lor o unitate fruntașă pe raion. Au reușit.

Recoltele colectiviștilor întrec cu mult nu numai producția medie pe comună, dar și producția obținută de fruntași. Gospodăria colectivă a recoltat în medie 1.608 kg de grîu la ha, iar țăranul muncitor cu gospodărie individuală Iosif Mihu cu 200 kg mai puțin. La porumb gospodăria a obținut 1.715 kg la ha, iar Andrei Datkoș doar 1.500. De remarcat că fruntașii recoltelor bogate Iosif Mihu și Andrei Datkoș, avînd grîul și porumbul semănate pe cele mai fertile terenuri din comună, au obținut cea mai bună producție din Marpod în ceea ce privește sectorul individual.

O dată cu sporirea producției la hectar au crescut și veniturile bănești ale gospodăriei. Planul veniturilor bănești pe anul 1956 a fost depășit cu 12.422 lei. Din veniturile realizate, gospodăria a cumpărat animale de producție în valoare de 47.000 lei și a ridicat noi construcții pentru adăpostirea lor. Colectiviștii au hotărît ca anul acesta să repartizeze fondului de bază o parte și mai însemnată din veniturile realizate de gospodărie.

ST. ION
corespondent

Adunări de dări de seamă în gospodăriile colective

În gospodăriile colective din regiunea Cluj au loc în aceste zile ultimele adunări generale în care colectiviștii fac bilanțul activității desfășurate în cursul anului trecut, aleg organele de conducere, discută și aprobă planul de producție și bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 1957.

Cu sprijinul inginerilor și tehnicienilor agronomi, tehnicienilor constructori, al contabililor de la raioane și regiune și al unui număr de colectiviști cu o bogată experiență, planurile de producție au fost întocmite pe baza unei temeinice analize economice. Aceste planuri prevăd dezvoltarea avutului obștesc al gospodăriilor colective și ridicarea continuă a nivelului de trai al colectiviștilor prin folosirea rațională a terenurilor, dezvoltarea celor mai rentabile ramuri de producție.

Pe baza experienței și succeselor obținute anul trecut colectiviștii din comuna Mihai Viteazu, raionul Turda, au hotărît să sporească în acest an cu 20 hectare suprafața cultivată cu porumb hibrid. Ei au prevăzut totodată să mărească suprafețele de teren destinate culturii sfeclei de zahăr, cartofilor iarovizați și legumelor. Planurile colectiviștilor din Cuci, raionul Luduș, și Apahida, raionul Cluj prevăd extinderea suprafețelor cultivate cu porumb hibrid în teren irigat, iar cele ale colectiviștilor din comuna Grebenișu de cîmpie, raionul Sarmaș, și Gilău, raionul Cluj, prevăd extinderea culturilor de plante tehnice care au dat în ultimii ani rezultate foarte bune.

Pînă acum în regiunea Cluj au avut loc adunările de dări de seamă pe anul 1956 și aprobarea planului de producție pe 1957 în 165 gospodării agricole colective și 180 întovărășiri agricole.

ÎNCĂ 25 DE CERERI

Pe masa președintelui gospodăriei agricole colective din comuna Valea lui Mihai, raionul Secuieni, s-au strîns 25 de cereri. 25 de vrednici plugari din această comună cer să fie primiți în gospodărie.

Floarea Kiss a depus și ea cerere. Acum nu mai are răbdare să aștepte liniștită ziua cînd adunarea generală va hotărî dacă merită sau nu să intre în familia unită a colectiviștilor. Stăruie pe lîngă președinte:

— Convocați (cuvintul l-a învățat mai zilele trecute) odată adunarea aceea, că nu mai pot aștepta. Lumea muncește și eu stau.

Cît timp vorbește ochii îi „fug" la forfota de oameni din curtea gospodăriei. În curte, colectiviștii încarcă gunoiul de grajd în căruțe, pregătesc răsadnițele calde, sortează semințele..

Ce i-a îndemnat pe Floarea Kiss și pe consătenii ei să ceară primirea lor în gospodărie? Belșugul din casele colectiviștilor.

Pop Ion, unul din fruntașii gospodăriei, are în familie 3 membri apți de muncă. El a dus acasă la împărțirea veniturilor 3.584 kg de grîu, 4.160 kg de porumb, aproape 4 tone de cartofi, 7.568 kg de fîn și paie, 350 litri de vin, 85 kg de zahăr, aproape 5.000 lei etc. Tot atît de multe produse au primit și colectiviștii Andrei Leț și Emeric Kelemen.

GH. BOBOC
corespondent

O nouă întovărășire ia ființă

Recoltele mari obținute de cele 3 întovărășiri agricole din Găujani, raionul Giurgiu, au atras atenția tuturor țăranilor muncitori din comună. Întovărășiții au recoltat la hectar cu un vagon mai multă sfeclă de zahăr, cu 300 kg mai mult grîu și cu 900 kg mai mult porumb decît țăranii muncitori individuali. Iată de ce 29 de familii de țărani muncitori au hotărît zilele acestea să formeze o nouă întovărășire agricolă. Noii întovărășiți vor strînge la un loc peste 20 ha de teren arabil. Printre cei care au înaintat cereri de formare a întovărășirii sînt și țăranii Tudor Rantea, Ion Ciulică și Florea Drăghici, cunoscuți ca oameni de ispravă, harnici și pricepuți în munca cîmpului. Intrarea lor în întovărășire este o garanție că aceasta se va întări și va înflori necontenit.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Pe marginea unei consfătuiri

Din februarie, trecuse o săptămînă. Afară era soare și cald. În ziua aceea de primăvară timpurie, la Casa Agronomului din București, într-o sală încăpătoare, nu prea luminoasă și întrucîtva rece, sală care amintea de o zi neguroasă de iarnă, peste 40 de oameni ai cîmpului se strînseseră la sfat. Erau președinți și ingineri agronomi din diferite gospodării agricole colective din țară.

A început consfătuirea. Era o ședință obișnuită.. cu dări de seamă și întrebări. Cînd și cînd, cîte un președinte, venit din nordul țării, unde n-ajunsese poate primăvara, își arunca privirile prin ferestre la porumbeii ce se încălzeau la soare, pe un acoperiș. Farmecul primei zile de primăvară îl fura doar pentru o clipă; după aceea își întorcea repede privirile spre cel care vorbea. Dacă un pictor i-ar fi prins în acele momente chipul pe pînză, el ar fi putut numi tabloul său: „Țăran ascultînd o simfonie". Într-atît asculta de atent dările de seamă. Și întrucît nu poate fi cuprinsă altfel decît în cifre și statistici multilaterala activitate a gospodăriilor colective, cifrele au abundat. Erau cifre mari, impresionante.

Iată doar două. Le-am desprins dintr-un singur raport. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Vinga, de lîngă Timișoara, a realizat anul trecut numai din vînzarea zarzavaturilor *un venit net* de 526.000 lei. În iarna aceasta, gospodăria a amenajat 2.200 de metri pătrați de răsadnițe. Spre a înțelege cît de mare este această realizare, închipuiți-vă un „cîmp" acoperit cu geamuri și udat cu apă încălzită.

Dările de seamă au fost documentate, convingătoare, dar n-au mulțumit întru totul pe ascultători. Dovada numărul mare al întrebărilor. Din dările de seamă a lipsit ceea ce era mai important: omul. Realizările păreau un dar al naturii și nu rodul muncii neprecupețite a miilor de colectiviști. Veniturile păreau să aibă un scop în sine și nu rostul de a îmbunătăți traiul oamenilor. De aceea, multe din întrebările puse pe marginea dărilor de seamă se contopeau într-una singură. Cum trăiește și cum muncește colectivistul astăzi față de trecut, cînd, fiind țăran individual, trudea stingher pe petecul lui de pămînt? Președinții, care știau de soarta fiecărui șurub din gospodăriile lor, cunoșteau puțin, puțin de tot, despre traiul colectiviștilor. De aceea, răspunsurile nu au mulțumit. Întrebările și-au atins însă ținta. Fiecare dintre cei prezenți la consfătuire a înțeles că sarcina de a se îngriji de oameni, de traiul și condițiile lor de muncă este o sarcină importantă. Acesta a fost unul din învățămintele consfătuirii. Cel mai prețios.

C. MARCEL

Însemnări dintr-un raion

- **Tot mai multe mărfuri iau drumul satelor**
- ***Importante cantități de produse valorificate prin cooperative***
- **Lipsuri ce trebuie înlăturate**

În fiecare dimineață, în biroul serviciului comercial, ca și la depozitele de mărfuri ale uniunii raionale a cooperativelor de consum Sighișoara, munca începe sub același semn al grijii lucrătorilor de a trimite la sate mărfurile repartizate pentru fiecare cooperativă în parte. Cele două camioane noi ale uniunii sînt încărcate rînd pe rînd cu textile, încălțăminte, articole de uz casnic, materiale feroase și altele.

— Tu pe ce rută mergi astăzi, Secheli, zice șoferul Ion Bergher, către colegul său de pe celălalt camion.

— Pe ruta Vînători — Saschiz.

Discuții de felul acesta ai să auzi în fiecare dimineață, înainte de plecarea camioanelor cu mărfuri la sate.

Într-adevăr, numai în luna ianuarie, uniunea raională a trimis la sate mărfuri industriale a căror valoare depășește cu peste 200.000 lei valoarea mărfurilor trimise în aceeași perioadă a anului trecut. Pentru vînzarea la liber au fost trimise textile și încălțăminte în valoare de 1.016.000 lei, articole de fierărie în valoare de 324.000 lei, mărfuri alimentare în valoare de 624.000 lei, precum și mărfuri pentru comerțul de întîmpinare: cherestea 250 m. c., tablă neagră și galvanizată 7.310 kg., 100.000 bucăți țiglă, 865 kg. de sodă caustică, 2.615 kg. de bumbac fire.

Achiziții și contractări

Tot în luna ianuarie, cooperativele sătești din raionul Sighișoara au achiziționat de la țăranii muncitori mari cantități de produse agroalimentare: peste 60.000 kg. de cartofi, fasole, morcovi, 3.000 kg. de plante medicinale, 40.000 kg. de furaje, ouă și păsări etc. Totodată, au fost încheiate numeroase contracte de vînzare a produselor agricole cu gospodăriile colective, întovărășirile și țăranii muncitori individuali. Astfel, gospodăria colectivă din Apold a contractat cu cooperativa 500 kg. de lînă, țăranul muncitor cu gospodărie individuală Ion Horumbă din comuna Hețur a contractat 80 kg. de lînă. Numărul de contracte încheiate pe raion se ridică la 70, iar cantitatea de lînă contractată la 1.370 kg. De asemenea, au mai fost încheiate peste 30 de contracte pentru legume și zarzavaturi.

La cooperativa din Daneș

Magazinul universal al cooperativei din Daneș are rafturile încărcate cu mărfuri: pînzeturi și tricotaje, încălțăminte, produse alimentare, fierărie și altele. Nu lipsesc nici mărfurile destinate comerțului de întîmpinare: 200 kg. de sodă caustică, cca 250 kg de tablă galvanizată și neagră, 10 m. c. de cherestea, 10.000 bucăți de țiglă, 100 kg. fire de bumbac.

În luna ianuarie, cooperativa din Daneș a vîndut țăranilor muncitori mărfuri industriale ce depășește suma de 150.000 lei. Gospodăria colectivă și țăranii muncitori individuali din comună, cunoscînd însemnătatea schimbului de mărfuri între oraș și sat, au valorificat prin cooperativă mari cantități de produse și anume: 9.000 kg. de cartofi, 9.000 kg. de grîu, 450 kg. de păsări, peste 5.000 kg. de fîn și alte produse. La cooperativă se găsesc și materiale necesare pregătirii campaniei agricole de primăvară: multe fiare și cormane de plug, 3 semănători de porumb, 2 prășitoare, 2 greble flexibile, șine de căruță, șuruburi și altele.

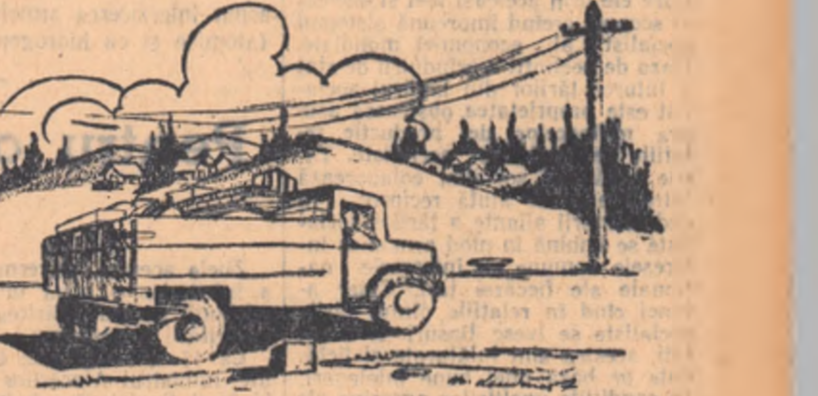
— Aici, la cooperativa noastră, găsim de toate, spunea țăranul muncitor Gheorghe Sacăl, care venise să cumpere un fier de plug și o șină de roată.

Mărfuri fără întrebuințare

În curtea uniunii raionale a cooperativelor de consum Sighișoara se află încă din primăvara anului 1955 o mare cantitate de sare de potasiu. Alături, o grămadă mare, țuguiată de cărbuni. Vorba vine că-s cărbuni. De fapt sînt cenușă curată; așa au fost trimiși chiar de către combinatul de producție raional din Orașul Stalin. Mai încolo, îngrămădite una peste alta, se află 5 greble mecanice. Sînt mărfuri fără întrebuințare.

— Ce-i asta, întreabă cineva?

— Păi, ce să fie, sare de potasiu. Și magazionerul îți explică că datorită faptului că pămînturile din raionul Sighișoara sînt bogate în sare de potasiu, după cum au constatat tehnicienii agricoli, aceste îngrășăminte chimice nu au căutare aici. Lucrul ăsta însă nu este înțeles de către uniunea regională a cooperativelor de consum Stalin, care a mai trimis de curînd încă un vagon și jumătate de sare... de potasiu.

Greblele mecanice își au și ele povestea lor. Dacă ar putea vorbi, ar începe cam așa: „Ne-am născut cu doi ani în urmă la uzinele „Macazu" din Ploești. Mai bine nu ne-am fi născut. Că numai sînge rău am făcut celor care ne-au pus la treabă. Ne-au sărit șuruburile, șaibele... Aflînd de pățania noastră, în urma cererii făcute de uniunea raională Sighișoara, au venit aici meșterii de la „Macazu" Ploești cu gîndul să ne repare. Dar, degeaba. Așa că așteptăm ca părinții noștri vitregi de la „Macazu" Ploești să ne ia de aici că prea „bate la obraz".

Cînd o să aduceți?

Laslea—comună mare și frumoasă, așezată între dealuri, nu departe de apa Tîrnavei. Aici se află una dintre cele mai renumite gospodării colective din țara noastră. Sînt mîndrii lăslenii și de comuna și de gospodăria lor colectivă, dar și de cooperativa de consum, care îi aprovizionează cu mărfuri și unde își valorifică surplusul de produse agricole. În mijlocul comunei se află un local de toată mîndrețea: magazinul universal al cooperativei, plin cu pînzeturi, stofe, încălțăminte, materiale feroase și altele. Dar,... lipsește ceva.

Netinînd seama de cererile țăranilor consiliul de conducere al cooperativei din Laslea (președinte tov. Andrei Zakel, gestionară tov. Paulina Bindea) nu s-a interesat îndeajuns pentru ca la cooperativă să fie aduse și vase emailate, biciclete, aparate de radio și chiar mobilă. De aceea, gestionara magazinului este deseori întrebată de colectiviști, ca Ștefan Nițu sau de muncitori de la gospodăria de stat din comună, ca Ciobanu Gheorghe Rațiu:

— Aș vrea și eu să-mi cumpăr mobilă nouă, așa cum și-a cumpărat colectivistul Zaharia Ștefan... Eu aș vrea un aparat de radio, o bicicletă. Cînd o să aduceți?

O gestionară „modestă"...

Modestia e una din frumoasele însușiri ale omului. Acest lucru îl știe și Ana Kloss, gestionara magazinului din satul Pipea al cooperativei Nadeș. Privind la mărfurile frumos etichetate, și-a spus, probabil, într-o zi: „Cîtă bătaie de cap și cu fracțiunile astea — 9.15, 13.35 lei și așa mai departe. Cum să se descurce cumpărătorul care n-are întotdeauna mărunțiș la îndemînă? Trebuie găsită o soluție! Trebuie — și rețin acest amănunt!"

Și gestionara Ana Kloss „a reținut" amănuntul, începînd să rețină... restul cuvenit cumpărătorilor.

Fire „modestă", la început gestionara s-a „mulțumit" cu reținerea fracțiunilor prin rotunjirea prețurilor. Pe urmă a început să adauge și cifre întregi. Ea era mulțumită, dar nu erau mulțumiți cumpărătorii. Într-o zi nemulțumirile au ajuns la urechile celor de la uniunea raională. Făcîndu-se un control s-a stabilit incorectitudinea gestionarei.

Fire „modestă", Ana Kloss își recunoscu vinovăția, adăugînd că... regretă. Nu precizase însă ce „regreta": faptul că lua suprapreturi sau că fusese prinsă cu mîța-n sac. Cert e că în urma acestor „regrete", uniunea raională își dădu cu părerea că Ana Kloss e o „fată modestă" și dispuse... menținerea ei în serviciu.

De data asta, regretul cel adevărat este al țăranilor muncitori din satul Pipea, care, în acest caz, nu pot fi de acord cu părerea uniunii raionale a cooperativelor de consum Sighișoara.

RADU SANDU
GH. ROȘU

Răsfoind filele unui proiect...

Hotărît lucru, în președintele gospodăriei colective din Fiscut se ascunde un poet. Si totuși, cel din urmă care ar crede așa ceva este însuși președintele. Parcă-l aud:

— Te ții de fleacuri, măi tovarășe. De unde pînă unde m-ai scos și poet? Dacă spuneai că-s priceput în agricultură, în conducerea treburilor gospodăriei, hai, mai treacă-meargă. Dar cu poezia — păcatele mele — n-am avut nici cînd de-a face.

Cu toată stima pe care ți-o port, sînt nevoit, tovarășe președinte, să te contrazic. Și totodată să-ți amintesc...

Stăteam în biroul dumitale. În sobă, focul dudula aprig. Pe masă, un dosar. Un dosar obișnuit, cu scoarțe alb-gălbui, pe care, — cu o caligrafie cam stîngace — era scris: „Proiectul planului de producție pe anul 1957 al gospodăriei agricole colective din Fiscut". Între coperțile de carton odihneau cîteva zeci de foi bătute la mașină. Strădania de cîteva zile și nopți a membrilor consiliului de conducere, brigadierilor, responsabililor ramurilor anexe de producție. Te-am rugat să-mi deslușești cîteva din prevederile cele mai însemnate ale planului. Ai început să-mi citești, să-mi explici. Dintr-odată, te-ai înflăcărat, ai devenit altul. Cu creionul în mînă, făceai adunări, schițai locul tarlalelor, al grădinii de zarzavat și al stupinei. Rostite de dumneata, cifrele înșirate metodic pe hîrtie se transformau în vagoane de cereale, în mii de kilograme de lapte, în stive de lăzi încărcate cu poame brumate. Te ascultam și vedeam aevea holdele cu spic greu unduind în bătaia vîntului, vacile voinice de rasă, albinele zumzuind în prisacă. Planul nu mai era plan, ci un adevărat poem. Un poem al anului ce a început, un poem al muncii unite din colectivă...

— Problema principală care se pune în fața noastră este dezvoltarea producției vegetale și animale. Sprijinindu-ne pe agrotehnică, aplicînd patru vagoane cu îngrășăminte chimice, vom obține fără îndoială un spor însemnat de producție. Am însămînțat în toamnă 30 ha cu grîu. Cultura se prezintă bine și aplicîndu-i în cursul vegetației lucrările de întreținere necesare, vom obține o producție de circa 2000 kg la hectar. Am mărit suprafața cultivată cu porumb cu 32 ha. Pe 170 ha vom folosi numai sămînță hibridă, iar pe un lot de 10 ha vom produce sămînță hibridă. Am planificat 2.500 kg porumb boabe la hectar. Cîțiva colectiviști, mai slabi de înger, s-au speriat. E prea mult — au spus. Ba să ne iertați, e prea puțin — au răspuns cei mai mulți. Musai să ajungem în scurtă vreme la 4.000—5.000 de kg la hectar. Și dac-om bate pasul tot pe loc, ce-am făcut? Si-a rămas după cum vezi, 2.500 kg la hectar.

Aici — și ai desenat cu repeziciune un pătrat pe o hartă reprezentînd perimetrul gospodăriei — e C.E.C.-ul nostru.

Da, da — ai continuat rîzînd — așa spun colectiviștii despre culturile de plante tehnice. De pe urma lor, vom împărți trimestrial sau chiar lunar avansuri bănești. Vom contracta cultivarea a 100 ha cu tutun, rapiță, coriandru, plante care dau rezultate bune pe aici.

Și-acum, dă-mi voie să-ți arăt planul de cultură al grădinii de legume. Știi, în ultimii ani sectorul legumicol a fost, ca să spun așa, un fel de Cenușăreasă. Îi dăm acum un loc de cinste. Nu de alta, dar avem un trup cu teren de aluviune în Valea Fibișului, foarte potrivit pentru așa ceva...

Am aprins amîndoi cîte o țigară și apoi ai mai întors cîteva file. Te-ai oprit la un tabel liniat. Deasupra uneia din rubrici scria 1956. Deasupra celeilalte, 1957. Un titlu comun: efectivul de animale. Și-am aflat astfel că numărul vacilor va crește cu încă 9, al oilor de la 356 la 459, iar numărul porcilor va ajunge de la 16 la 93, din care 80 scroafe.

N-ai uitat să subliniezi cu mîndrie și producția medie de lapte planificată: 1.800 litri de fiecare vacă, față de 1.200 în 1956.

Ții minte, tovarășe președinte, ce-ai adăugat? Că gospodăria dumneavoastră vrea să vîndă statului cît mai multe produse, că în felul acesta colectiviștii vor traduce în viață recenta hotărîre a partidului. Chiar așa ai spus. Și ai mai adăugat că, pe lîngă cereale, porumb și alte produse, veți îngrășa și preda statului 60 de porci.

Mi-ai mai vorbit apoi și despre cele 30 familii de albine cu care veți pune baza unei stupine, dealtminteri un vechi vis de-al dumneavoastră.

La urmă, cînd focul murea deacum în tăcere în vatră, ai închis dosarul. O filă stingheră s-a desprins și a căzut pe dușumea. Te-ai uitat la ea, ai scris cîteva cuvinte și mi-ai întins-o fără o vorbă. Era o listă cu nume de oameni. Drept titlu, scria acolo cam așa, după cîte îmi amintesc: „Colectiviștii care-și vor construi case în anul 1957".

Și în colț, un rînd cu scrisul dumitale: „De procurat materialele necesare".

Ca un adevărat poet, găsiseși spontan cea mai frumoasă încheiere a poemului.

S. LEONARD

POSIBILITĂȚI ASEMĂNĂTOARE, rezultate diferite

Raionul Slobozia din regiunea București se situează printre raioanele fruntașe în ceea ce privește transformarea socialistă a agriculturii. Pînă în prezent, în acest raion au fost înființate 38 de gospodării colective și un mare număr de întovărășiri agricole.

Avînd sprijinul permanent al organelor de stat și agricole, multe gospodării colective și-au dezvoltat, pe lîngă ramura de bază, și alte ramuri de producție ca: ferme de animale, grădini etc., devenind gospodării rentabile, ce aduc din an în an colectiviștilor venituri tot mai mari.

Printre aceste unități se numără și gospodăria agricolă colectivă „Maxim Gorki" din comuna Gh. Lazăr, care este apreciată de organele locale ca o gospodărie fruntașă pe raion. În prezent gospodăria are o suprafață de teren de 1800 ha și numără 341 de familii. Pe lîngă cultura cerealelor, care este preocuparea principală a colectiviștilor, gospodăria mai are o fermă de 32 de vaci, un număr de 50 de boi de muncă și tineret, 132 de cabaline, 94 de porcine, o fermă de 1.106 oi și 83 de stupi.

Datorită bunei organizări a muncii în sectorul zootehnic și printr-o îngrijire și hrănire rațională a animalelor, colectiviștii au obținut an de an producții însemnate de la animalele lor. În anul trecut, de pildă, producția medie anuală de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.225 de litri de lapte. Producția medie de lînă pe cap de oaie a fost de 2,250 kg. iar producția totală de miere-marfă a fost de 1.245 kg.

Succese importante au obținut colectiviștii și la crescătoria de porci, numărul mediu de purcei la o fătare fiind de 8,8 capete. Din totalul veniturilor gospodăriei pe anul 1956 de 439.472 lei, suma de 224.417 lei a provenit numai din sectorul zootehnic. Bunăoară, de pe urma contractărilor de animale și de produse animale cu statul, colectiviștii au obținut anul trecut peste 120.000 lei.

Oile de rasă spancă și țigaie, selecționate după îndrumarea tehnicienilor, sînt astăzi o mîndrie a colectiviștilor. În anul 1955, producția maximă de lînă obținută de la tineretul ovin a fost de 4—4,5 kg per cap.

Rezultatele frumoase obținute în sectorul creșterii animalelor se datoresc în mare măsură și faptului că membrii acestei gospodării au acordat o atenție deosebită asigurării bazei furajere pentru animale. Astfel, în anul trecut, ei au însămînțat cu borceag 40 ha de teren, cu porumb pentru siloz 30 de ha, cu dughie 50 de ha, cu iarbă de Sudan 20 de ha; în plus, colectiviștii au cultivat însemnate suprafețe de teren cu cereale pentru producerea de furaje concentrate.

În același raion se află și gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi" din comuna Cosîmbești, unde există posibilități asemănătoare în ceea ce privește dezvoltarea creșterii animalelor. Cu toate că aici există un sector zootehnic ca și la această gospodărie, nu s-au obținut aceleași realizări, conducerea gospodăriei nu acordă însă suficientă atenție dezvoltării și organizării fermelor de animale. Ne-am fi așteptat ca organele agricole raionale, ca și inginerul agronom al gospodăriei, tov. Gh. Florescu, să sesizeze lipsurile existente în această direcție și să ia măsurile cuvenite. Din păcate însă aceștia dau dovadă de multă nepăsare. Așa se face că în gospodărie sînt ținute un număr de nouă vaci reformate încă din anul trecut. Producția medie de numai 550 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, obținută anul trecut în gospodărie, se datorește în mare măsură și acestui fapt.

Deficiențe serioase există și la ferma de păsări. Astfel, din cei 500 de pui de rasă Rhode, cumpărați de colectiviști în primăvara anului trecut, au murit în cursul anului peste 400. Nici crescătoriei de porci nu i s-a acordat prea multă atenție; numai așa se explică de ce efectivul este scăzut în prezent.

Lipsa de preocupare față de dezvoltarea sectorului zootehnic s-a reflectat, cum era și firesc, în mod negativ asupra veniturilor bănești ale gospodăriei. Astfel, de pe urma sectorului zootehnic în anul 1956 s-a realizat un venit de numai 37.652 lei, față de 60.947 lei cît s-a realizat în anul 1955.

O cauză însemnată care a împiedicat dezvoltarea creșterii animalelor în această gospodărie este și aceea că nu s-a dat atenția cuvenită asigurării bazei furajere. Bunăoară, pentru cele 493 de ovine, 24 de porcine, 150 de păsări, precum și pentru animalele de muncă s-a repartizat o suprafață de teren neînsemnată pentru cultura plantelor de nutreț. Faptul că în această gospodărie se obțin producții mici la ha, atît la culturile furajere, cît și la cele cerealiere, se explică în bună măsură prin aceea că inginerul agronom din gospodărie nu urmărește aplicarea în mod rațional a regulilor agrotehnice.

De un real folos pentru membrii acestei gospodării colective este îmbogățirea cunoștințelor agrozootehnice în cadrul cursurilor de iarnă. Dar cu toate că sîntem în luna februarie, nici în prezent în gospodărie nu s-a ținut nici o lecție. Stînd de vorbă cu colectiviștii Lazăr Alexandru, Marin Movilă și alți îngrijitori de animale, am putut constata că aceștia doresc să cunoască metodele înaintate de creștere a animalelor, dar ei nu sînt sprijiniți în această privință. Nici tov. inginer agronom M. Ionescu de la secția agricolă raională și nici tov. inginer agronom al gospodăriei Gh. Florescu, nu s-au preocupat de deschiderea și funcționarea normală a cursurilor agrozootehnice.

Este timpul ca aceste stări de lucruri să ia un sfîrșit grabnic. Organele agricole raionale și de stat au datoria să acorde un sprijin efectiv pentru înlăturarea lipsurilor care există în sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective „Timpuri Noi" din comuna Cosîmbești.

T. BILBIIE

UNIUNEA SOVIETICA este hotărîtă să contribuie şi pe viitor la întărirea cauzei PACII

La ultimul punct al ordinei de zi a celei de a 6-a sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S., D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe, a prezentat raportul cu privire la problemele situaţiei internaţionale şi a politicii externe a Uniunii Sovietice.

Anul care a trecut, a arătat în cuvîntarea sa D. T. Şepilov, a fost un an bogat în evenimente internaţionale. Uniunea Sovietică a continuat şi în 1956 cu aceeaşi hotărîre politica ei de pace, care se bazează pe principiul coexistenţei paşnice a celor două sisteme sociale. In urma acţiunilor diplomatice întreprinse de U.R.S.S., s-a înregistrat în 1955 şi în primele luni ale anului 1956 o anumită destindere a încordării internaţionale. La sfîrşitul anului trecut însă situaţia internaţională s-a înrăutăţit. In politica S.U.A. şi a altor puteri occidentale a început să predomine o tendinţă agresivă. Cercurile conducătoare din aceste ţări au recurs din nou la armele otrăvite ale comploturilor antipopulare şi aventurilor militare, urmărind pe de o parte să lovească în marea comunitate a ţărilor socialiste şi pe de altă parte să înrobească ţările Orientului Apropiat şi Mijlociu. Imperialiştii din S.U.A., Anglia şi Franţa au subapreciat însă atît forţa lagărului socialist, cît şi cea a mişcărilor de eliberare naţională din Orient. Unitatea de nezdruncinat a ţărilor socialiste a contribuit la zdrobirea rebeliunii contrarevoluţionare din Ungaria, pregătită de mai multă vreme de către cercurile agresive din S.U.A. Poporul Egiptului bucurîndu-se de sprijinul frăţesc a celorlalte popoare arabe şi a întregii opinii publice mondiale a pricinuit agresorilor englezi şi francezi o înfrîngere zdrobitoare, militară, economică, cît şi morală.

Marea comunitate a ţărilor socialiste a fost şi rămîne bastionul de nezdruncinat al păcii şi securităţii popoarelor. Aceste state sînt legate între ele prin aceleaşi idei şi aceleaşi scopuri, creînd împreună sistemul socialist al economiei mondiale. Baza de neclintit a orînduirii de stat a tuturor ţărilor din lagărul socialist este proprietatea obştească asupra mijloacelor de producţie, relaţiile de producţie socialiste. Ţările lagărului socialist colaborează între ele şi se ajută reciproc. In cadrul marii alianţe a ţărilor socialiste se îmbină în mod armonios interesele comune cu interesele naţionale ale fiecărei ţări. Chiar atunci cînd în relaţiile dintre ţările socialiste se ivesc liosuri şi greutăţi, acestea sînt înlăturate şi lichidate pe baza unei bune înţelegeri. **In condiţiile uneltirilor agresive ale puterilor imperialiste, ţările socialiste întăresc unitatea lor de nezdruncinat şi consideră ca o datorie sfîntă întărirea organizaţiei Tratatului de la Varşovia.**

D. T. Şepilov a analizat în mod temeinic situaţia actuală din lagărul capitalist. Marele Lenin a stabilit că dezvoltarea inegală, în salturi, a ţărilor capitaliste este o lege de bază a dezvoltării capitalismului mondial. In prezent, în cadrul lagărului capitalist, S.U.A. deţine situaţia cea mai puternică, în timp ce vechi puteri imperialiste ca Anglia şi Franţa au slăbit în mod considerabil. De asemenea, s-a întărit în ultimul timp Germania Occidentală şi Japonia. Bine înţeles că în situaţia actuală, contradicţiile dintre marile puteri imperialiste se ascut neoontenit. S.U.A. urmăresc acum să stăpînească singură întreaga lume, înlăturînd de pe piaţa capitalistă Anglia şi Franţa. Cercurile imperialiste din S.U.A. exploatează în mod sălbatec, ca pe nişte colonii, ţările Americii Latine, Filipinele etc. Prin aplicarea „doctrinei Eisenhower", guvernanţii S.U.A. urmăresc acum să aservească complet şi statele Orientului Apropiat şi Mijlociu, să le exploateze bogăţiile naturale şi să instaleze pe teritoriul acestor state unităţi militare înzestrate cu arme atomice.

In lupta pentru stăpînirea pieţii capitaliste se ciocnesc între ei atît imperialiştii din S.U.A. cu cei din Anglia, cei din Anglia cu cei din Germania Occidentală, etc. Cercurile conducătoare din S.U.A. şi din alte ţări caută să slăbească şi să

Raportul lui D. T. ŞEPILOV, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., la cea de a şasea sesiune a Sovietului Suprem

ascundă în faţa popoarelor aceste contradicţii în lagărul capitalist, întărind politica lor agresivă şi aventuroasă împotriva lagărului socialist.

Conştientă de răspunderea sa faţă de pacea şi securitatea popoarelor, Uniunea Sovietică depune în prezent noi eforturi pentru rezolvarea celor mai importante probleme ale situaţiei internaţionale. Uniunea Sovietică întreprinde acţiuni hotărîte pentru rezolvarea problemei dezarmării. Toate iniţiativele Uniunii Sovietice s-au lovit însă pînă în prezent de atitudinea negativă a S.U.A. Cercurile conducătoare din S.U.A. nu au acceptat pînă acum interzicerea armelor nucleare (atomice şi cu hidrogen) şi nici măcar încetarea experimentărilor cu aceste arme. De asemenea, S.U.A. se opune limitării forţelor armate şi ale armamentelor, pînă nu vor fi rezolvate diferite alte probleme internaţionale cum ar fi problema germană. Dar tocmai realizarea unui progres în problema dezarmării ar crea condiţiile necesare şi pentru rezolvarea altor probleme internaţionale. **Uniunea Sovietică, a subliniat în cuvîntarea sa D. T. Şepilov, aşteaptă ca Organizaţia Naţiunilor Unite nu numai să discute, dar să şi obţină rezultate concrete în problema dezarmării.**

Uniunea Sovietică, a arătat în continuare D. T. Şepilov, se pronunţă pentru realizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa şi a unui sistem de pace colectivă în Asia şi bazinul Oceanului Pacific.

Legăturile economice între diferitele state contribuie de asemenea la întărirea păcii şi securităţii mondiale. In interesul întăririi şi dezvoltării acestor legături, guvernul sovietic propune convocarea unei conferinţe economice mondiale.

Uniunea Sovietică, a spus în concluzie D. T. Şepilov, doreşte să întărească cauza păcii şi a securităţii internaţionale, să înfăptuiască dezarmarea generală, să dezvolte comerţul internaţional. Atîta timp însă cît cercurile agresive depun o rezistenţă faţă de înfăptuirea acestor iniţiative ale Uniunii Sovietice, statul sovietic îşi întăreşte cu grijă forţele sale armate pentru ca ele să fie gata să dea o lovitură nimicitoare oricărui agresor.

Raportul lui D. T. Şepilov, retransmis de toate posturile de radio din U.R.S.S. şi publicat în presa sovietică, a fost primit cu adîncă aprobare de popoarele sovietice, cît şi de oamenii iubitori de pace din lumea întreagă. Reprezentanţii întregului popor sovietic, deputaţii Sovietului Suprem, ascultînd raportul lui D. T. Şepilov, **au aprobat în unanimitate politica externă a guvernului sovietic, politică a păcii şi a înţelegerii între popoare.**

Guvernul sovietic propune dezvoltarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi R. F. Germană

Unul dintre cele mai importante evenimente internaţionale ale săptămînii rămîne fără îndoială mesajul adresat de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, cancelarului R. F. Germane, Konrad Adenauer. Acest mesaj care exprimă din nou părerea guvernului Uniunii Sovietice cu privire la căile şi posibilităţile dezvoltării relaţiilor dintre U.R.S.S. şi R. F. Germană, reprezintă o nouă şi importantă iniţiativă, menită să contribuie la realizarea înţelegerii în Europa, la slăbirea încordării internaţionale. Expunînd nemulţumirea părţii sovietice faţă de felul cum s-au dezvoltat legăturile sovieto-vest-germane după stabilirea relaţiilor diplomatice între U.R.S.S. şi R. F. Germană, mesajul premierului N. A. Bulganin arată că în R.F. Germană îşi intensifică activitatea, cu sprijinul anumitor cercuri din afară, acele forţe care doresc să împingă Germania occidentală pe calea aventurii militare.

Experienţa istorică a dovedit că menţinerea păcii în Europa depinde în primul rînd de cum sînt relaţiile dintre popoarele sovietic şi german. De asemenea experienţa celor două războaie mondiale a arătat că poporul german a trebuit să plătească cu grele pierderi omeneşti şi materiale, pentru că a servit planurilor imperialiste de agresiune împotriva Uniunii Sovietice şi a altor ţări europene. Aceleaşi cercuri agresive care au ajutat fascismul german să dezlănţuie cel de al doilea război mondial fac azi toate sforţările să creeze din nou în Germania occidentală o forţă agresivă de manevră care să servească planurilor de dezlănţuire a unui nou măcel în Europa. Iată de ce cele două guverne — sovietic şi vest german — trebuie să fie pătrunse de conştiinţa răspunderii atît pentru soarta popoarelor respective cît şi pentru soarta păcii în Europa.

Guvernul sovietic consideră că există mari posibilităţi de a dezvolta relaţiile dintre U.R.S.S. şi R. F. Germană în interesele celor două popoare. Poporul german nu trebuie să mai servească la scosul castanelor din foc pentru alţii. Arma atomică cu care imperialiştii se străduiesc să înarmeze forţele militariste vest germane ce se constituie în grabă, creează o mare primejdie pentru R. F. Germană, expunînd o contra-loviturii cu această distrugătoare armă de exterminare. Subliniind greutăţile mari pe care actuala politică a guvernului de la Bonn le ridică în faţa rezolvării problemei unificării Germaniei, mesajul lui N. A. Bulganin arată cît de important este pentru soluţionarea acestei probleme înfăptuirea apropierii şi înţelegerii între R. F. Germană şi R. D. Germană.

Exprimînd hotărîrea guvernului sovietic de a acorda şi pe mai departe sprijin poporului german pentru a-şi rezolva principala sa problemă naţională, mesajul lui N. A. Bulganin scoate în evidenţă rolul pe care l-ar avea în această privinţă dezvoltarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi R. F. Germană. La îmbunătăţirea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi R. F. Germană o contribuţie de seamă ar aduce-o de asemenea dezvoltarea largă a legăturilor economice dintre cele două state. De asemenea, ar fi deosebit de important, dacă s-ar adopta măsurile propuse de guvernul sovietic la 17 noiembrie 1956 cu privire la dezarmare. După cum se ştie unele din aceste măsuri privesc şi Germania.

In relaţiile cu R. F. Germană ca şi cu alte state, guvernul sovietic porneşte de la ideea că nu există problemă internaţională litigioasă şi divergente între ţări care nu se pot rezolva pe cale paşnică, pe calea tratativelor. Şi popoarele sovietic şi german care au făcut cele mai mari sacrificii în cel de al doilea război mondial, sînt cele mai interesate ca aceasta să fie calea de urmat în rezolvarea problemelor care frămîntă azi omenirea.

Popoarele Europei au salutat cu căldură mesajul premierului N. A. Bulganin adresat cancelarului Konrad Adenauer. Ele văd în acest mesaj nu numai o nouă iniţiativă menită să servească cauzei înţelegerii între popoare, într-un moment cînd situaţia internaţională s-a complicat datorită noilor uneltiri imperialiste, dar şi o mînă întinsă sincer guvernului vest-german pentru colaborare prietenească în interesul asigurării păcii şi securităţii în Europa.

Pentru o politică de pace şi securitate în Orientul mijlociu

Zilele acestea, guvernul sovietic a întreprins o nouă iniţiativă importantă pentru întărirea păcii şi a securităţii popoarelor.

La 11 februarie a.c. D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice a înmînat ambasadorilor S.U.A., Angliei şi Franţei o notă a guvernului sovietic. In această notă, guvernul Uniunii Sovietice cheamă guvernele occidentale la o politică de pace şi securitate în Orientul mijlociu.

După cum arată nota guvernului sovietic, lichidarea agresiunii împotriva Egiptului a creat o situaţie favorabilă pentru rezolvarea paşnică a problemelor internaţionale din Orientul apropiat şi mijlociu. Statele din această parte a lumii au acum posibilitatea să-şi întărească independenţa lor naţională, să-şi dezvolte economia lor. Popoarele din Orientul mijlociu au sperat că de acum va înceta orice amestec străin în afacerile acestor ţări şi toate statele, şi îndeosebi Egiptul se vor bucura de un ajutor economic dezinteresat.

Dar aşteptările popoarelor au fost înşelate pînă acum. Situaţia din Orientul mijlociu s-a agravat din nou, deoarece o mare putere imperialistă, Statele Unite ale Americii, şi-a exprimat intenţia să folosească în această regiune a lumii forţele ei armate fără a cere consimţămîntul O.N.U. Cercurile agresive americane urmăresc să impună acestor ţări un aşa-zis „ajutor" economic cu condiţii politice sau militare care ar ştirbi independenţa naţională a acestor state.

Uniunea Sovietică, credincioasă principiilor politicii sale externe, a întărit relaţiile sale de prietenie cu ţările arabe fără să caute vreun fel de privilegii. **Uniunea Sovietică este deosebit de interesată ca şi în această regiune, situată în apropierea frontierei sale, să fie pace.**

In interesul păcii şi securităţii popoarelor din Orientul mijlociu, guvernul sovietic a hotărît să propună ca cele patru mari puteri (S.U.A., U.R.S.S., Anglia şi Franţa) să proclame într-o declaraţie poziţia lor fundamentală în problemele păcii şi securităţii din Orientul mijlociu şi hotărîrea lor de a nu se amesteca în treburile interne ale acestor ţări. La această declaraţie ar putea să-şi dea adeziunea orice stat interesat în păstrarea păcii din Orientul mijlociu. De asemenea, guvernul sovietic n-ar avea nimic împotrivă, dacă o asemenea declaraţie ar fi făcută în mod separat de către cele patru mari puteri.

Principiile fundamentale ale unei asemenea declaraţii propuse în anexa la nota guvernului sovietic oglindesc poziţia justă şi dreaptă a Uniunii Sovietice. Principiile propuse în proiectul Uniunii Sovietice stabilesc că **problemele nerezolvate din Orientul mijlociu trebuiesc rezolvate în mod paşnic, prin metoda tratativelor. Marile puteri se vor abţine de la orice amestec în treburile interne ale ţărilor din această parte a lumii, nu le vor atrage în blocuri militare, vor lichida bazele militare şi vor retrage forţele lor armate de pe teritoriul acestor state.** Cele patru puteri nu vor livra acestor state armament ci dimpotrivă le vor sprijini dezvoltarea economică fără nici un fel de condiţii politice, militare sau de altă natură care să le ştirbească suveranitatea naţională.

Noua acţiune paşnică a Uniunii Sovietice şi principiile nobile expuse în documentul guvernului sovietic au avut un răsunet uriaş în rîndul popoarelor din Orientul mijlociu. Popoarele din aceste ţări s-au convins din nou că Uniunea Sovietică a fost şi rămîne fidelă politicii ei îndreptate spre întărirea păcii şi securităţii popoarelor

CULTURA FIZICĂ ŞI SPORT

„Cupa ziarului AGRICULTURA NOUĂ"

Tineri şi tinere de la sate!

Participaţi în număr cît mai mare la Spartachiada de iarnă a tineretului!

Străduiţi-vă să obţineţi rezultate cît mai valoroase la toate probele pentru a vă putea număra astfel printre sportivii fruntaşi, premiaţi de ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" cu echipament şi materiale sportive!

Activişti ai Consiliilor regionale şi raionale ai Asociaţiei „Recolta" mobilizaţi un număr cît mai mare de tineri ţărani muncitori la Spartachiada de iarnă a tineretului! Ziarul Agricultura Nouă oferă o cupă Consiliului regional şi un fanion Consiliului raional al Asociaţiei „Recolta" care vor obţine cele mai bune rezultate în această acţiune.

INSEMNARI DIN TURENI

Aţi auzit vreodată de această comună? Ea se găseşte în regiunea Cluj, iar dacă vrei să ajungi acolo nu ai altceva de făcut decît să ţii drumul drept pe şoseaua care duce la Turda. In această comună sportul se bucură de o preţuire deosebită din partea tinerilor.

Vreţi să cunoaşteţi cîteva din realizările sportivilor din Tureni? Iată-le: colectivul sportiv numără 120 de membri; sporturile cele mai iubite sînt: atletismul, fotbalul, voleiul, şahul şi oina; pentru fiecare disciplină există cîte o secţie pe ramură de sport; participarea la competiţiile de masă este foarte mare: peste 580 de tineri au luat startul în cele două tradiţionale întreceri de cros, zeci de ţărani muncitori au insigna G.M.A., iar în actuala ediţie a Spartachiadei de iarnă s-au întrecut pînă acum peste 300 de tineri la schi, săniuţe, trîntă, şah şi gimnastică.

Acestea sînt doar o parte din frumoasele realizări ale tinerilor din Tureni, realizări care ilustrează pe deplin dezvoltarea sportului în această comună. O comună dintre multe alte mii de comune din ţara noastră în care sportul a devenit cu adevărat un prieten al ţăranului muncitor, un bun al harnicului muncitor de pe ogoare.

Hotărîţi să cucerească Cupa

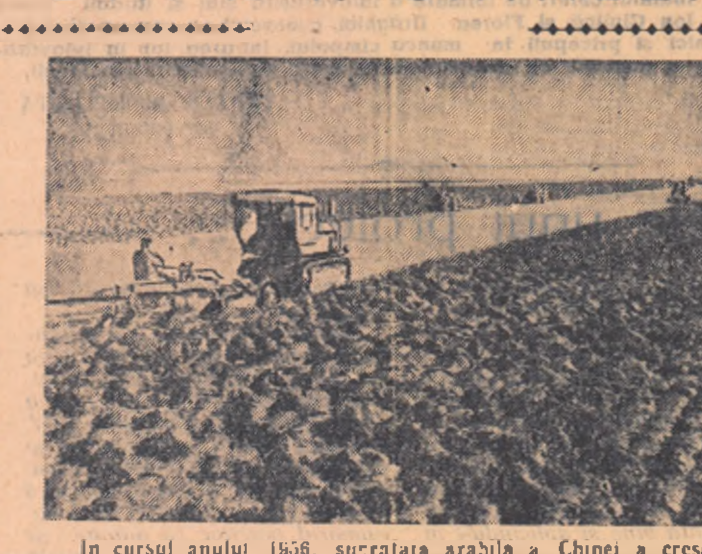
Ştirea despre instituirea „Cupei ziarului Agricultura Nouă" a fost primită cu multă bucurie de sportivii Asociaţiei Recolta din regiunea Cluj. Sportivii asociaţiei, antrenaţi în cadrul Spartachiadei de iarnă, sînt fermi hotărîţi să cucerească această cupă.

Din rîndurile tineretului din satele regiunii Cluj participă la întrecerile Spartachiadei peste 40.000 de tineri înscrişi la toate probele. Numai din raionul Cluj participă 5.300 de tineri, din Turda 6.000, Bistriţa 4.825 şi Luduş 4.000.

Cu o deosebită rîvnă au muncit instructorii raionali Orit Rozina şi Kun Ladislau. Printre colectivele fruntaşe sînt: G.A.S. Jilău, care a mobilizat la Spartachiadă peste 700 de participanţi, Bistriţa—500 de participanţi şi colectivul S.M.T. Aiud peste 400 de participanţi.

Pe întreaga regiune au fost confecţionate din resurse locale 500 perechi de schiuri, 700 de săniuţe, 250 de şahuri etc.

DIN R. P. CHINEZĂ

In cursul anului 1956, suprafaţa arabilă a Chinei a crescut cu 2 milioane de hectare.

In fotografie: tractoare puternice, aparţinînd S.M.T.-ului nr. 3 din provincia Hopei, execută desţeleniri pe mari suprafeţe de pămînt din raza comunei Ningho.

Posibilităţi existente în Cîmpia Bărăganului pentru ridicarea agriculturii

Ing. EMIL MICLEA
Director tehnic al staţiunii I.C.A.R. Mărculeşti

Prin relieful său, prin caracterele diferite ale solului, prin sursele de apă şi, într-o mai mică măsură, prin condiţiile de climă diferite, Cîmpia Bărăganului are, pe plan agricol, o valoare economică foarte ridicată. In cuprinsul acestei cîmpii găsim diferite tipuri de sol. Pe platou şi, în parte, pe prima terasă a Dunării găsim cernoziomuri foarte fertile. In zona inundabilă a Borcei şi Ialomiţei întîlnim aluviuni de diferite vîrste şi grade de fertilitate. In zona de inundare a Călmăţuiului şi Buzăului sînt soluri sărăturate, iar pe dealul Bărăganului la Sudiţi-Hagieni şi la Pogoanele găsim soluri de dune.

Cîmpia Bărăganului poate fi considerată ca una dintre zonele de stepă cu cele mai largi posibilităţi de ridicare a producţiei agricole. Climatul secetos al regiunii, repartizarea neuniformă a precipitaţiilor în cursul anului, fenomenele de „secetă atmosferică", vînturile puternice — care usucă primăvara terenul iar în timpul iernii spulberă zăpada de pe semănături — cer însă aplicarea tuturor metodelor agrotehnice care au menirea de a păstra în sol o cît mai mare cantitate de apă.

Apa freatică, care se găseşte în zona cernoziomului la adîncime destul de mare (20—30 m.) în zona solurilor aluvionare, se află la adîncime mică, oferind condiţii bune pentru cultura orezului şi a legumelor. Prin lucrări de ameliorare agrohidrotehnică a zonei inundabile din balta Borcei şi a luncii Ialomiţei, mari suprafeţe neproductive astăzi, pot intra în circuitul agricol. Extinderea suprafeţelor irigate cu apă din Borcea, Ialomiţa etc., şi chiar folosirea apei subterane de mare adîncime ca sursă de udare, după modelul staţiunii I.C.A.R. Mărculeşti, asigură largi posibilităţi de extindere a culturii legumicole, a orezului şi a altor culturi, care sînt extrem de recunoscătoare la irigare, ca porumbul, fasolea, bumbacul etc.

Prin zonarea culturilor s-a avut în vedere valorificarea complexă a regiunii pe microzone, prin extinderea unora dintre culturile agricole şi prin introducerea pe scară mai largă a culturii viţei de vie etc. Alături de aceste măsuri, care cer unele investiţii şi timp, stau însă la îndemînă multe alte metode agrotehnice avansate, care, prin aplicarea lor în complex şi diferenţiat, duc la obţinerea unor mari sporuri de recolte — sarcină principală pusă de directivele celui de al doilea Congres al P.M.R. în faţa oamenilor muncii din agricultură.

Asolamentul agricol constituie sprijinul de bază al producţiei. In cuprinsul Cîmpiei Bărăganului nu avem introdus asolamentul agricol decît la staţiunea I.C.A.R. Mărculeşti şi Chiscani şi la un număr foarte redus de gospodării agricole de stat şi colective. Acest lucru împiedică respectarea rotaţiei juste a plantelor, nu oferă posibilitatea aplicării celui mai raţional sistem de lucrare a solului şi de îngrăşare a plantelor. Cultivînd ani de-a rîndul grîu după grîu, sau porumb după porumb, se ajunge la înmulţirea dăunătorilor animali, a buruienilor şi la secătuirea unilaterală a solului. In zona de cernoziom, asolamentul agricol poate fi întocmit pe scheletul culturilor cerealiere (grîu şi porumb), alături de care, în partea de sud a cîmpiei, trebuie să intre bumbacul. In zonele aluvionare trebuie introduse asolamente speciale pentru cultura orezului şi asolamente agricole în care, alături de porumb, să intre sfecla de zahăr. Gospodăriile agricole raionale, avînd în vedere sarcina ce le revine prin planul de stat, de a înmulţi sămînţa-elită produsă la diferite plante de către I.C.A.R., vor trebui să adopte asolamente apropiate celor de la staţiunile I.C.A.R.

Introducerea asolamentelor furajere în locul actualelor izlazuri neproductive constituie singurul mijloc de a asigura baza furajeră necesară creşterii animalelor. Introducerea în astfel de asolamente a unor culturi ca: porumbul furajer, secara, borceagul, iarba de Sudan, sorgul, dughia sfecla de nutreţ etc. pot asigura în tot cuprinsul Bărăganului o bază sigură de păşune, nutreţ murat şi fîn pe toată perioada anului. Cultura porumbului de siloz trebuie să intre în obiceiul ţăranilor muncitori.

Sistemul de pregătire a solului se sprijină, în condiţiile naturale ale Bărăganului, pe următoarele lucrări de bază: dezmiriştirea făcută cu discuitorul sau plugul cu ramă (la adîncimea de 7-12 cm., pentru a se păstra apa în sol şi a se distruge buruienile care se înmulţesc prin seminţe, şi la adîncimea de 12—15 cm. cu plugul, în scopul distrugerii pirului); arătura adîncă de 20—22 cm. făcută vara timpuriu pentru semănăturile de toamnă şi pînă la căderea zăpezii pentru semănăturile de primăvară; arături mai puţin adînci de 15 cm. pot fi făcute pe solurile nisipoase în special pentru cerealele de toamnă. Pe solurile sărăturate trebuie evitate arăturile adînci cu plugul cu cormană, pentru a nu se aduce la suprafaţă straturi bogate în săruri. Pe astfel de soluri se recomandă arături de afînare cu pluguri fără cormană. La desprimăvărare, ogoarele de toamnă se grăpează, iar cele nearate se ară la o adîncime de 18 cm. Lucrarea solului cu grapa, extirpatorul sau discuitorul asigură primăvara păstrarea apei în sol, distrugerea buruienilor şi pregătirea patului germinativ pentru însămînţări. Sistemul de pregătire a solului primăvara nu trebuie să se sprijine în nici un caz pe arătura de primăvară, care întotdeauna a dat rezultate slabe.

Ingrijirea culturilor cuprinde lucrări de reţinere a zăpezii, de preîntîmpinare şi spargere a crustei şi plivitul cerealelor. Culturile de plante prăşitoare trebuie prăşite de 3—5 ori, pentru ca astfel să se împiedice evaporarea apei din sol şi să se distrugă buruienile. In nici o parte a Bărăganului nu se recomandă muşuroitul şi rărîtatul porumbului.

Folosirea îngrăşămintelor naturale şi chimice constituie una din pîrghiile principale pentru sporirea producţiei agricole. Gunoiul de grajd, care continuă să fie aruncat şi ars la marginea satelor, reprezintă astăzi pentru Cîmpia Bărăganului o pierdere care se cifrează anual la zeci de mii de vagoane de cereale. Bălegarul bine fermentat este necesar îndeosebi pe solul nisipos şi pe solul brun deschis de stepă, care sînt mai puţin fertile. Pe baza experienţelor, staţiunea noastră recomandă doze de 30—40 de tone la ha la cultura legumelor, a porumbului, cartofului, bumbacului, sfeclei de zahăr şi de 15—20 de tone la hectar în cazul culturilor de cereale. Dintre îngrăşămintele chimice, superfosfatul asigură în Bărăgan sporuri de 15—32 la sută la principalele plante de cultură. Primăvara devreme trebuie folosit azotatul de amoniu la grîul de toamnă şi la toate culturile care prezintă o creştere slabă, dîndu-se în doze de 75—150 kg. la ha. La cartofi, bumbac, sfeclă de zahăr, orez, floarea-soarelui şi in se recomandă sarea potasică în doze de 100—200 kg. la ha.

Introducerea în cultură a solurilor productive ne asigură fără nici o cheltuială sporuri mari de recoltă. Cele mai potrivite soluri de plante pentru condiţiile naturale din Bărăgan sînt: grîul de toamnă Bărăgan 77, orzul Cenad 396, ovăzul Tg. Frumos 9, secara Petkus, porumbul I.C.A.R.—54 şi hibridul dintre I.C.A.R.—54 şi Dobrogean, floarea-soarelui Jdanov 8281, bumbacul L. 1298 în culturi uscate şi Odessa în cele irigate, mazărea Victoria Strube, fasolea de Ialomiţa şi Banat, cartofii timpurii Viola şi Galben timpuriu. In cultura legumelor se recomandă soiuri de mare productivitate ca: tomate din soiul Dion Beer, varză de toamnă Licurişca, varză timpurie din soiul Uriaşă de iunie, ardei gras Calinkov, ardei lung Linia 3 I.C.A.R., fasole de grădină Saxa şi morcov din soiul Sudenburger.

Inlocuirea tuturor populaţiilor locale neproductive cu sămînţă-elită din soiuri ameliorate este necesară şi posibilă. Numai staţiunea I.C.A.R. Mărculeşti produce şi livrează anual circa 100 de vagoane de sămînţă-elită. O deosebită importanţă prezintă condiţionarea şi tratarea seminţelor împotriva dăunătorilor animali şi vegetali.

Metodele de cultură a principalelor plante sînt stabilite de către staţiunea I.C.A.R. Mărculeşti pe baza unor experienţe de ani de zile şi ele ar trebui respectate cu stricteţe în toată zona Bărăganului pentru a se crea plantelor condiţii cît mai bune de vegetaţie. Astfel, semănatul fiecărei culturi trebuie făcut în momentul optim de căldură şi umiditate a solului cerut de cultura respectivă şi anume: la grîu şi orz de toamnă 1—20 octombrie, la orz de primăvară, lucerna, mazăre, ovăz, năut în primele zece zile de la desprimăvărare, floarea-soarelui şi cartofi în jurul datei de 20 martie, porumb şi fasole 10—20 aprilie, bumbac, mei, iarbă de Sudan 20 aprilie — 5 mai şi la cultura de vară a cartofilor între 1-10 iulie.

Metoda de semănat a cerealelor în rînduri apropiate a dat bune rezultate la staţiunea noastră. La porumb, semănatul în pătrat la 70—70 cm. sau semănatul în rînduri la 90—50 sau 80—60, a asigurat cele mai mari sporuri de producţie. Metode noi de cultură, ca iarovizarea, polenizarea suplimentară, mulcitul cartofilor etc., trebuie privite cu cea mai mare seriozitate şi încredere de către inginerii şi tehnicienii agronomi, care au datoria să lupte pentru a le extinde pe scară cît mai largă, deoarece unele dintre acestea determină însăşi reuşita culturii.

Chiar şi introducerea parţială a unora dintre metodele agrotehnice recomandate în stepă a contribuit în ultimii 5 ani la sporirea producţiei agricole în sectorul colectivist, unde există condiţii pentru aplicarea lor. Bineînţeles, producţiile medii la principalele plante de cultură sînt cu atît mai mari cu cît s-a dat importanţă aplicării în totalitate a complexului raţional de lucrare a solului şi de cultivare a plantelor. Iată, de exemplu, situaţia producţiilor medii obţinute în raionul Feteşti comparativ cu cele realizate la staţiunea I.C.A.R. Mărculeşti:

CULTURA	Prod. medie pe 5 ani în sectoarele:			Spor faţă de sectorul individual	
	INDIV.	G.A.C.	I.C.A.R.	G.A.C.	I.C.A.R
Grîu de toamnă	994	1.111	1.939	11,7	95,0
Porumb	1.124	1.382	1.990	22,9	77,0
Orz de primăvară	746	1.002	1.449	34,3	94,2
Ovăz	753	1.242	1.420	64,9	88,4
Mazăre	778	931	1.075	19,6	38,1
Fasole	439	598	749	36,2	76,6
Floarea-soarelui	779	997	1.285	27,9	64,9

Din tabelul de mai sus rezultă că deşi producţia medie în sectorul colectivist este mult ridicată faţă de cel individual, ea este încă sub nivelul posibilităţilor la multe culturi, lucru care se datoreşte uneori proastei rotaţii a culturilor, calităţii slabe a unora dintre lucrările de pregătire a solului, de îngrijire a culturilor şi insuficientei folosiri a îngrăşămintelor naturale şi chimice.

Organele de conducere şi agricole ale raioanelor din zona Bărăganului nu trebuie să piardă din vedere ajutorul ştiinţific şi tehnic pe care pot şi trebuie să-l dea staţiunile experimentale agricole Mărculeşti şi Chiscani în vederea ridicării agriculturii din Bărăgan. Acestea studiază experienţa fruntaşilor în producţia agricolă, ducînd în acelaşi timp o muncă stăruitoare pentru obţinerea de noi rezultate experimentale în domeniul plantelor agricole, pomiculturii, legumiculturii, irigaţiei, în vederea dezvoltării tot mai largi a acestor ramuri agricole rămase în urmă în Bărăgan. O strînsă colaborare între aceste organe şi staţiunile experimentale I.C.A.R., participarea activă, creatoare, a fiecărui tehnician din practica agricolă la lupta pentru introducerea şi extinderea agrotehnicii înaintate, în mod diferenţiat, vor avea drept rezultat imediat o considerabilă creştere a producţiei agricole în Cîmpia Bărăganului.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"